

ΕΤΟΣ Ε'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'.
ΤΕΥΧΟΣ 10ον
Συνθεσις "Κοινοτικού θραυμάς 16"

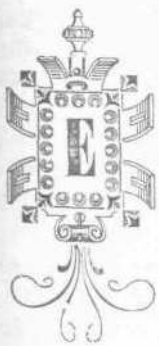
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1904
ΑΘΗΝΗΣ ΟΔΟΣ ΑΘΗΝΑΣ 101
Συνθεσις "Εξωτερικού θραυμάς 20"

ΤΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΡΕΥΜΑΤΑ

ΚΑΙ ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΤΩΝ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ

Παραθέτομεν άρθρον του διασήμου "Αγγλου
ιατροῦ Thomas Oliver, δημοσιευθὲν τὴν 20
Αὐγούστιον 1904 εἰς τὸ ἱατρικὸν περιοδικὸν
« Δάσει », τὸ ὁποῖον ἔχει παγκόσμιον κῆρος,
ἵνα ἴδωσιν οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώσται τὴν δύναμιν
καὶ τοὺς κινδύνους τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος.

ΣΧΑΤΩΣ ἡ προσοχὴ τῆς κοι-
νῆς γνώμης ἐστράφη πρὸς τοὺς
κινδύνους τῆς ἠλεκτρικῆς ἔλ-
ξεως, ἔνεκα τῶν θανάτων ἀν-
θρώπων καὶ ζώων, συμβάντων
ἐπὶ τῶν σιδηροδρομικῶν γραμ-
μῶν. Πρὸ τινῶν ἐβδομάδων ἐν
τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων ἐ-
γένοντο ἐπερωτήσεις περὶ τῶν
κινδύνων τοῦ ἠλεκτροφόρου
ἐλάσματος. Εἰς τὸν σιδηροδρο-
μον τοῦ Southport πρὸ μι-
κροῦ ἐφονεύθη ἄνθρωπός τις μόλις πατήσας
ἐπὶ τοῦ ἠλεκτρικοῦ ἐλάσματος. Παρὰ τὸ New-
wrlartleupon Tague ἐν παιδίον, τρεῖς ἄνδρες
καὶ πολυαριθμοὶ κύνες ἐφονεύθησαν, προσ-
ψάσαντες τὸ ἐπικίνδυνον ἔλασμα. Ἀλλαχοῦ
πάλιν βρατεῖς τραυματισμοὶ ἐπηνέχθησαν καὶ
μόλις ὁ θάνατος ἀπετράπη.

Εἶνε φανερόν, ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συμ-
βάντων δυστυχημάτων, ὅτι δὲν προστατεύ-
εται τὸ κοινὸν ἐπαρκῶς κατὰ τῶν ἐξ αὐτῆς
κινδύνων.

Διαβάσει πάντοτε θὰ διέρχωνται ἐπὶ τῶν
γραμμῶν καὶ ζῶα θὰ ἀποπλανῶνται ὁμοίως
ἐπ' αὐτῶν, ἐπειδὴ δὲ τὰ γενόμενα ἤδη ὁμι-
λοῦσι μετὰ θλίψεως, φανταζόμεθα πόσοι θὰ

ἐπέλθωσι κίνδυνοι κατὰ τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώ-
πων ἐν καιρῷ τῶν μακρῶν χειμερινῶν νυ-
κτῶν, ἐὰν δὲν ληφθῶσι πρόσθετα μέτρα πρὸς
ἐπικάληψιν τοῦ ἀνυψουμένου ἠλεκτροφόρου
ἐλάσματος.

Τὴν 13 Ἰουνίου 1904, ἣτις ἦτο ἡμέρα
βροχερά, ἄνθρωπός τις, ἐτῶν 37, διερχόμε-
νος ἀνωθεν τῆς ἐν Wallsend γραμμῆς, ἐσκόν-
ταψεν ἐπὶ τῆς κοινῆς σιδηρᾶς γραμμῆς καὶ
πεσὼν ἐπὶ τοῦ ἠλεκτροφόρου ἐκτύπησεν ἐπ'
αὐτοῦ τὸ ὀπίθιον καὶ δεξιὸν μέρος τῆς κε-
φαλῆς αὐτοῦ. Αὐτοστιγμῆ ἐγένετο ἀναί-
σθητος. Σιδηροδρομικός τις ὑπάλληλος εἶδε
τὸ συμβάν δυστύχημα, ἐφόρεσε τὰ ἐκ καου-
τοῦκ χειρόκτιά του καὶ σπεύσας πρὸς σωτη-
ρίαν τοῦ πάσχοντος τὸν ἀνέσσυρεν ἐκ τῆς
γραμμῆς. Ὁ παθὼν εἶχε τὸ σῶμα τετανι-
κῶς ἀκαμπτον, αἱ σιαγόνες ἦσαν συνησφιγ-
μέναι καὶ βιαίως ἠνεώγησαν διὰ τεμαχίου
ξύλου. Πέντε ἢ ἕξ λεπτά μετὰ τὸ δυστύχημα
προσηλθεν ὁ ἱατρός Wilson. Ὁ πάσχων
κατέκειτο παρὰ τὴν γραμμὴν. Ἦτο ἀναί-
σθητος καὶ κατείχετο ὑπὸ γενικῶν σπασμῶν.
Αἱ σιαγόνες σπασμωδικῶς καὶ ἰσχυρῶς κекλει-
σμένα, εἰ ὀφθαλμοὶ ἀπλανεῖς καὶ ἀνοικτοί.
Ἡ ἀναπνοὴ ταχύτερα τῆς κανονικῆς, ἀλλ'
οὐχὶ βαθεῖα. Ἡ κατάστασις τοῦ σφιγμοῦ
δὲν ἐσημειώθη ἐν τῇ σπουδῇ τῆς στιγμῆς.
Ἡ τεχνητὴ ἀναπνοὴ ἀρξομένη ἤδη διετη-
ρήθη. Ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν ὁ παθὼν ἐμεινεν
ἀναίσθητος ἀνένηψεν ἐπὶ βραχὺ καὶ πάλιν
μετέπεσεν εἰς σπασμούς. Ἐν τῷ μεταξύ ἐκο-
μίσθη φορεῖον καὶ ὁ παθὼν ἐτοποθετήθη ἐπ'
αὐτοῦ· τοιοῦτοι δὲ ἦσαν οἱ σπασμοὶ ὥστε
παρ' ὀλίγον νὰ ἐκφύγη τοῦ φορεῖου. Μετὰ
μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν ὁ παθὼν συνήλθεν,
ἀλλὰ διετέλει ἐν τελείᾳ ἀναίσθητος. Οὐδὲν
οὐδαμῶς ἠσθάνετο μέλος τοῦ σώματός του.
Ἐπανερχόμενος δὲ εἰς τὰς αἰσθήσεις του
παρεπονεῖτο ὅτι ἠσθάνετο νυγμούς βελονῶν

καθ' ὄλον του τὸ σῶμα. Τοῦτο διήρκεσε δέκα περίπου λεπτά τῆς ὥρας· ἔμετος δὲν ἐπῆλθεν ἀλλὰ ἱλιγγος καὶ ἀλλόκοτον τι αἰσθημα. Δύο ὥρας μετὰ τὸ δυστύχημα εἶχε πόνους εἰς τὸν δεξιὸν πόδα. Ἀφαιρεθέντος τοῦ ὑποδήματος, παρατηρήθη ὅτι ἡ ἀνωτέρα ἐπιφάνεια τοῦ μεγάλου δακτύλου ἦτο ὡς ἐάν εἶχεν ἐπιτεθῆ ἐπ' αὐτῆς ἐκδόριον, ἐξέρυθρος καὶ φλεγμαίνουσα ὁμοία ἢ κατάστασις καὶ ἐπὶ τῆς πτέρνης. Ἀπὸ τῆς κύστεως καὶ τοῦ ἀπευθυμένου οὐδὲν ἐσημειώθη ἄξιον λόγου. Τὸ ὑπόδημα, ὅπερ ἔφερεν, οὐδεμίαν εἶχεν ὑποστῆ φθοράν. Μετὰ διήμερον ἡ γενικὴ αὐτοῦ κατάστασις ἦτο καλή.

*

Διὰ τὴν διανομὴν τοῦ ἠλεκτρισμοῦ ἐντὸς τῶν πόλεων δύο εἶδη ρευμάτων εἶνε ἐν χρήσει· τὸ συνεχὲς καὶ τὸ διακεκομμένον· τὰ δ' ἐκ τῶν ρευμάτων δυστηχῆματα δὲν εἶνε ἐν πᾶσιν ὅμοια. Τὸ συνεχὲς ρεῦμα ἐν ὑψηλῇ ἐντάσει, ἐρχόμενον εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ ἀνθρώπινου σώματος προξενεῖ ἐγκαύματα καὶ μεγάλην ἀποσύνθεσιν τῶν ὀργανωμένων ἰστών, ὅποταν δὲ τὸ ἠλεκτρικὸν πλῆγμα εἶνε βαρὺ, σχεδὸν πάντοτε προκαλεῖ θάνατον.

Τὸ διακεκομμένον ρεῦμα καίει ἐπίσης, ἀλλ' ἠπιώτερον, ἢ δ' ἐξ αὐτοῦ καταστροφὴ τῶν ἰστών εἶνε ἥττον τελεία καὶ οὐχὶ τόσο ἐκτεταμένη.

Ἐν εἴτει 1885, ὁ Grange (Annetes Hygiène et de Médecine Légate 1885) ἀνέφερε δύο θανάτους ἐξ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος καὶ ἔνεκα τούτων ἐξετέλεσε σειρὰν πειραμάτων ἐπὶ ζώων, ὑποβληθέντων εἰς τὴν ἐπήρειαν τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος. Τὸν θάνατον τὸν οὕτω φονευθέντων ζώων ἀπέδωκαν εἰς μικρὰς αἰμορραγίας ἐν τῷ προμήκει μυελῷ, ἐξ ὧν ἐπέρχεται, ὡς αὐτὸς ἐπίστευεν, παῦσις τῆς ἀναπνοῆς καὶ τῆς λειτουργίας τῆς καρδίας διὰ τοῦ ἐρεθισμοῦ τῶν τοῦ πνευμονογαστρικοῦ κέντρων.

Ὁ D' Arionval ἐν ὑπομνήματι ὑποβληθέντι τὸ 1887 εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν ἐπιστημῶν ἀπέδειξεν, ὅτι ὁ ἠλεκτρισμὸς ἐνεργεῖ δεινῶς 1) δι' ἀμέσου ἐνεργείας ἐπὶ τῶν ἰστών καὶ καταστροφῆς κατὰ τρόπον ἀνεπανόρθωτον, τῶν φυσιολογικῶν αὐτῶν ἰδιοτήτων (effets disruptifs) καὶ 2) δι' ἀνακλαστικῆς ἐνεργείας ἐμμέσως καὶ ἀναιρέσεως (inhibition) τῆς ἐνεργείας τῶν νευρικῶν κέντρων ἥτις δύναται νὰ εἶνε παροδικὴ ἢ ὀριστικὴ. Ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει ἡ κυρία τοῦ θανάτου αἰτία φαίνεται, ὅτι εἶνε ἡ παῦσις τῆς ἀναπνοῆς. Ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ τοῦ Edisson ἐν Νέα Ὑόρκη, κατὰ τὸ 1889 ἐξετέλεσαν πειράματα οἱ Bionn, Kennely καὶ Peterson,

(New York medical journal March 1889) ἐπὶ κυνῶν ἐνός ἵππου καὶ δύο ἀγελάδων διὰ τοῦ συνεχοῦς καὶ διακεκομμένου ρεύματος. Τὸ διακεκομμένον ρεῦμα εἶχε δύναμιν 160—800 βολτίων. Τὸ ρεῦμα τοῦτο ἐφαρμοζόμενον ἐπὶ ἐν μόνον δευτερόλεπτον ἀσφαλῶς ἐπέφερε θάνατον. Ἄλλ' ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ συνεχοῦς ρεύματος δὲν ἦτο πάντοτε θανατηφόρος. Ὁ Tatum (i dib. 1890) ἐν εἴτει 1890 συνεπέρανεν ἐκ τῶν πειραμάτων αὐτοῦ, ὅτι ὁ θάνατος ἐπέρχεται ἐκ τῆς παύσεως τῆς λειτουργίας τῆς καρδίας καὶ ἐπομένως ἀπέδιδε τὸν θάνατον εἰς τὴν παράλυσιν τῶν καρδιακῶν τοιχωμάτων καὶ οὐχὶ τὴν ἐνεργεῖαν τοῦ ρεύματος ἐπὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος.

Κατὰ τὸ 1890 ἐνομοθετήθη ἐν ταῖς Ηνωμέναις Πολιτείαις, ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τῶν εἰς θάνατον καταδικῶν θὰ γίνεταί διὰ διακεκομμένου ρεύματος 1500 βολτίων. Ἐν τισὶ περιπτώσεσι, καθ' ἃς ὁ νόμος οὗτος ἐφηρμόσθη, κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἰατρῶν, μετὰ τὴν διακοπὴν τοῦ ρεύματος, διαμείναντος εἰς ἐπαφὴν ἐπὶ τινὰ δευτερόλεπτα, ἡ καρδιά εὐρέθη εἰσέτι σφύζουσα καὶ ἡ ἀναπνοὴ ἐπανήρχετο, ὥστε ὁ δῆμιος ὑπεχρέωθη νὰ ἐκτελέσῃ ἐκ νέου τὴν ἐπαφὴν.

Ὁ Mac Donald (ibid May) ἐπὶ τῶν οὕτω θανόντων εὗρε τριχοειδεῖς αἰμορραγίας ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς τρίτης καὶ τετάρτης κοιλοίας τοῦ ἐγκεφάλου. Ἄλλὰ παραδέχεται ὅτι αἱ ἀλλοιώσεις αὗται δὲν εἶνε σταθεραί. Ἐν εἴτει 1896 ὁ Kratter ἐπειραματίσθη ἐπὶ πολλῶν ζώων διὰ διακεκομμένου ρεύματος καὶ συνεπέρανεν, ὅτι ὁ θάνατος ὀφείλεται εἰς παράλυσιν τῶν ἀναπνευστικῶν νευρῶν καὶ κατ' ἀκολουθίαν εἰς ἀσφυξίαν. Ὁ Kratter ἐθεώρει τὴν διάρκειαν τοῦ ρεύματος καὶ τὸ εἶδος τοῦ ζώου ὡς ἐπηρεάζοντα τὸ ἀποτέλεσμα.

Οἱ ἰνδόχοιροι καὶ οἱ κόνικλοι ἀντέσχον κάλλιον τῶν κυνῶν. Ἄλλ' ἐν τῇ νεκροψίᾳ δὲν ἀνεῦρε σταθερὰς ἀλλοιώσεις. Τὸ αἷμα δὲν ἦτο ἠλλοιωμένον, τὰ δὲ νευρικὰ κύτταρα οὐδεμίαν ὀρατὴν ἀλλοίωσιν παρουσίαζον κατὰ τὴν μικροσκοπικὴν ἐξέτασιν.

*

Κατὰ τὸ 1897 τὸ τμήμα τῶν ἐπικινδύνων ἐργασιῶν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν, ἐθεώρησεν ὡς ἐπικίνδυνον ἐργασίαν τὴν ἐνασχόλησιν ἐν τοῖς παραγωγικοῖς τοῦ ἠλεκτρισμοῦ ἐργοστασίαις. Πρὸς τελειότεραν ἐξερεῦνησιν τοῦ ζητήματος ἐνόμισεν ἐπιθυμητὸν νὰ ἐπιχυθῆ νέον φῶς ἐπὶ τῆς αἰτίας τοῦ θανάτου ἐξ ἠλεκτρικοῦ πλῆγματος (Shock). Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μετὰ τοῦ ἱατροῦ Balam, συναδέλφου μου ἐν τῷ φυσιολογικῷ

ἐργαστηρίῳ τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς, ἐξετέλεσα σειρὰν πειραμάτων, ὧν τὰ πορίσματα ἐδημοσιεύθησαν τὸ 1898. Εγένετο χρῆσις κυνῶν καὶ κόνικλων ὡς ἀναισθητικῶν δὲ μετεχειρίσθημεν τὸν αἰθέρα.

Παρατηρήσαμεν, ὅτι ὅταν τὰ ζῶα ἐξετίθεντο εἰς ρεῦμα ἐπαρκῶς ἰσχυρὸν, ὁ θάνατος ἐπήρχετο ἀκαριαῖος, τὸ ζῶον κατελαμβάνετο ὑπὸ ὀπισθοτόνου, κατὰ τὴν διάρκειαν δὲ αὐτοῦ ἡ ἀναπνοὴ ἐπαύετο. Ἡ λειτουργία τῆς καρδίας κατ' ἀρχὰς ἐταχύνετο καὶ εἶτα ἐπαύετο. Διὰ ρευμάτων ἰσχυροτάτων ἡ παῦσις τῆς λειτουργίας τῆς καρδίας ἐπήρχετο ἀνευ προηγουμένης ἐπιταχύνσεως. Εἰς τὰς πλείστας πειραματικὰς ἡμῶν παρατηρήσεις ἡ καρδιά προσεβάλλετο πρῶτῃ ἐξ ὄλων τῶν ὀργάνων. Ἐνίοτε παρατηρήθη ἡ ἐξακολούθησις τῆς ἀναπνοῆς καὶ μετὰ τὴν παῦσιν τῶν σφύξεων τῆς καρδίας. Μόνον ἐπὶ ἰσχυροτάτων ρευμάτων ἡ παῦσις τῆς τε καρδίας καὶ τῆς ἀναπνοῆς ἦτο ταυτόχρονα. Ὁ ὄγκος τοῦ σώματος τοῦ ζώου δὲν ἔχει ἐπήρειαν ἐπὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐνεργείας τοῦ ρεύματος.

Οἱ Prevort καὶ Batelli (Journal de Physiologie et de Pathologie Générale. Paris 1899) εὗρον ὅτι διακεκομμένον ρεῦμα ἀσθενῶς ἐντάσεως—120 βολτίων—ἐπέφερε τρόμον τῶν μυϊκῶν ἰνῶν τῆς καρδίας καὶ ὅτι τοῦτο ἦτο τὸ κυριώτερον ὄλων τῶν φαινομένων. Ἡ λειτουργία τῆς καρδίας ἐπαύετο μετ' ἐπαφὴν ἐνός δευτερολέπτου. Ἐνίοτε ἐπήρχετο γενικὸς τέτανος μετὰ ὀπισθοτόνου, ὃν ἠκολούθουν κλονικαὶ σπασμοί. Οἱ αὐτοὶ ἐρευνῆται διήρκεσαν (αὐθαιρέτως πως) τὰ ἠλεκτρικὰ ρεύματα εἰς ὑψηλά, μέσα καὶ ταπεινά. Ἐπὶ κυνῶν 240 βόλτια ἐπὶ 2" ἐνεργοῦντα ἐπέφερον τρόμον ὑφαλματώδη τῆς καρδίας, εἶτα ἐπήρχετο γενικὸς τέτανος καὶ ἐντελής παῦσις τῆς ἀναπνοῆς. Διὰ 600 βολτίων ἐπὶ 2" ἐπήρχετο ὑφαλμα καρδιακὸν μετὰ σπασμῶν, ἀλλ' οὐδεμίαν ἀναπνευστικὴν κίνησιν, ἐνῶ μὲ ρεύματα 240 μέχρι 600 βολτίων ἐπήρχετο παρὰ κυσὶ ταυτόχρονα παῦσις τῆς ἀναπνοῆς καὶ τῆς λειτουργίας τῆς καρδίας.

Παρεδέχθησαν δὲ οἱ Prevort καὶ Batelli ὅτι 1) τὰ ταπεινά ρεύματα προεκάλλουν παράλυσιν τῆς καρδίας 2) τὰ μεσαῖα ταυτόχρονα παράλυσιν τῆς καρδίας καὶ τοῦ ἀναπνευστικοῦ συστήματος 3) τὰ ὑψηλά κυρίως νευρικὰ συμπτώματα.

Τὸ μέρος τοῦ σώματος δι' οὗ εἰσήρχετο τὸ ρεῦμα φέρει διαφορὰν ἀποτελεσμάτων. Παῦσις τῆς ἀναπνοῆς καὶ σπασμοὶ ἐπέρχονται διὰ μικροτέρου ἀριθμοῦ βολτίων ὅσας τὸ ἠλεκτρῶδιον ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. Ὁ θάνατος διὰ τοῦ συνεχοῦς ρεύματος ἰσοιᾶται τῷ ὑπὸ τοῦ διακεκομμένου. Ρεῦμα

550 βολτίων ἐπιφέρει τυχῆαν πτώσιν τῆς ἀρτηριακῆς κινήσεως ὠφειλομένην εἰς τὴν παράλυσιν τῆς καρδίας.

Ὁ D' Arionval παραδέχεται τὴν γνώμην ὅτι τὸ συνεχὲς ρεῦμα εἶνε ἐπικίνδυνον εἰς τὴν ζωὴν, ὅταν τὸ κύκλωμα (circuit) διεκόπτετο ἀλλὰ πολλοὶ παρατηρηταὶ καὶ τοὶ δέχονται ὅτι τὸ πλῆγμα εἶνε θανατηφόρον, ὅταν τὸ κύκλωμα διακόπτεται οὐχ' ἥττον φρονούσιν, ὅτι τὸ κλεισθὸν τοῦ κυκλώματος εἶνε ἐπίσης ἐπικίνδυνον.

Ὁ Batelli εὗρεν, ὅτι δὲν ὑπάρχει σχέσις μεταξὺ τῆς ἠλεκτρικῆς δυνάμεως τῆς ἀναγκαίας, ἵνα προκληθῆ θάνατος καὶ τοῦ βάρους τοῦ σώματος τοῦ ζώου, πρὸς δὲ ἐναντίον τῆς γνώμης τῶν περισσοτέρων, ὅτι τὰ νέα ζῶα εἰσὶ μᾶλλον εὐπρόσβλητα τῶν γεροντοτέρων ὑπὸ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ.

Ὁ Cunningham (Cause of Death from Industrial Electric Currents, New York. Medical Journal 1899) ἐκ τῶν παρατηρήσεων του συνάγει, ὅτι τὸ ρεῦμα προσβάλλει κυρίως τὴν ἀριστερὰν καρδίαν, πλὴν δὲ τῆς ἐπιρρείας, ἣν ἐξασκεῖ τὸ ποῖόν, ἡ διάρκεια, ἡ ἰσχύς καὶ ἡ πυκνότης τοῦ ρεύματος, πρέπει νὰ ληφθῆ ὑπ' ὄψει καὶ ἕτερος παράγων φυσιολογικῆς προσελεύσεως, ἐπιδρῶν ἐπὶ τῆς ταχύτητος μετ' ἧς ἐπέρχεται ἡ ἐπὶ τῆς καρδίας ἐνέργεια· τὰ ἐξησθενημένα ζῶα εἰσὶ μᾶλλον ὑποκείμενα εἰς τὸ ἠλεκτρικὸν πλῆγμα. Ἐν ταῖς περιστάσεσι, καθ' ἃς ἀνθρώποι ὑπέστησαν βαρὺ ἀλλ' ὄχι θανατηφόρον πλῆγμα ἠλεκτρικόν, πρὶν ἢ ἡ συνείδησις ἀπολεσθῆ ἐπὶ τινὰς στιγμάς, ἐπέρχεται ἀλλόκοτον αἰσθημα, οὐχὶ ἐπώδυνον ἀλλ' ὡς ἐάν ὄλοι οἱ μῦς τοῦ σώματος εὐρόντο καὶ τρομερὸν αἰσθημα πίεσεως ἐπὶ τοῦ στήθους. Ἐνεκὰ τῆς ἐντάσεως τῶν μυϊκῶν σπασμῶν ἐάν τις πέσῃ ἐπὶ τῆς ἠλεκτροφόρου ἢ τρίτης ράβδου (live rail) δυνατὸν νὰ ριφθῆ πρὸς μίαν τινὰ ἢ ἄλλην διεύθυνσιν καὶ οὕτω διακόπτεται τὸ κύκλωμα μετὰ τοῦ ἠλεκτροφόρου ἐλάσματος.

Διίστανται αἱ γνώμαι ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἀριθμὸν τῶν βολτίων ἅτινα δύναται νὰ φονεύσωσιν Ὁ Καθηγητὴς τῆς ἠλεκτρικῆς μηχανικῆς Fleminy ἐν τῷ University College London εἶπεν ἡμῖν, ὅτι ἄλλοτε ἐφρόνει, ὅτι μόνον μέγας ἀριθμὸς βολτίων ἦν θανατηφόρος. Ἡ γνώμη αὕτη εἶνε ἐσφαλμένη. Αἱ εἰδικαὶ συνθήκαι ἐφ' ἐκάστης περιστάσεως πρέπει νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν. Ἐπαφὴ 2000 βολτίων δύναται νὰ γείνη ἀκίνδυνος, ἐνῶ ἐπαφὴ 500 βολτίων δύναται νὰ καταστῇ θανατηφόρος. Οἱ σιδηρόδρομοι τρέχουσι μὲ 400—500 βολτίων δύναμιν, ἐπιτρέπει δὲ τοῦτο ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις (Board of Trade) πιστεύουσα εἰς τὸ ἀκίνδυνον αὐ-

του. Ἄλλ' ἡ πέτρα διέφευσε κατ' ἐπανάληψιν τὴν γνώμην ταύτην. Ἐν δημοσίῳ λουτρῷ ἐν Λονδίῳ πρὸ μικροῦ ἀνθρώπος τις ἀπώλεσε τὴν ζωὴν, διότι τυχαίως ἐπέθεσε τὰ χεῖρας ἐπὶ τοῦ σώματος ἠλεκτρικοῦ φωτός, ὅπερ εἶχε δύναμιν 250 βολτίων. ὅσα ἔχει καὶ τὸ ἠλεκτρικὸν φῶς τῶν ἰδιωτικῶν οἰκιῶν. Ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ὁ κίνδυνος ἠύξησε, διότι αἱ χεῖρες τοῦ παθόντος ἦσαν ὑγραί.

Οἱ κίνδυνοι τῶν ἐργατῶν τῶν ἠλεκτρικῶν σιδηροδρόμων γίνονται μείζονες, ὅταν ὁ καιρὸς εἶνε βροχερός. Διὰ τοὺς ἐργάτας τούτους ὁ κίνδυνος ἐπέρχεται. ἐὰν πατήσῃ τὸν ἕνα πόδα ἐπὶ τοῦ ἠλεκτροφόρου ἐλάσματος (τρίτης γραμμῆς) καὶ τὸ ἕτερον ἐπὶ τῆς γῆς· ὡς δὲ ὁ καθηγητὴς Fleuning λέγει «δύνασθε νὰ σταθῆτε ἐπὶ ἐνὸς ἠλεκτροφόρου ἐλάσματος ἢ νὰ καθήσθε ἢ νὰ ἐξαπλωθῆτε ἐπ' αὐτοῦ καὶ οὐδένα διατρέχετε κίνδυνον, ἐφ' ὅσον εὐρίσκεσθε ἐξ ὀλοκλήρου ἐπὶ τοῦ σιδηροῦ ἐλάσματος· ἐὰν ἠδύνασθε νὰ ἀπομονωθῆτε τελείως ἀπὸ τῆς γῆς, πιθανῶς οὐδεμία ὑπάρχει δύναμις ρεύματος ἰκανὴ νὰ οἴσῃ βλάβη ἄλλ' ὁ κίνδυνος ἀρχεται, ὅταν μέρος τι τοῦ σώματός σας, ἰδίως γυμνὸν μέρος, ὡς ἡ χεὶρ ἢ τὸ πρόσωπον, ἐγγίξῃ τὸ ἠλεκτροφόρον ἐλάσμα καὶ ἕτερον τι μέρος ἐλθῇ εἰς ἐπαφὴν πρὸς τὴν γῆν. Τότε τὸ ἠλεκτροφόρον ἐλάσμα (τρίτη γραμμὴ) ἐνέχει μέγαν κίνδυνον.

Εἰς τὰς σιδηροδρομικὰς γραμμὰς τῆς ὑπαίθρου χώρας δὲν εἶνε μόνον ὁ κίνδυνος ὅτι διάφορα ζῶα δύνανται ν' ἀποπλανηθῶσιν ἐπ' αὐτῆς, ἀλλ' ἐπὶ τὰ ζῶα ταῦτα δύνανται νὰ φονευθῶσιν ἐπὶ τῆς γραμμῆς, καὶ τὰ πτώματα διαμένοντα ἐπ' αὐτῆς δύνανται νὰ γίνωσιν ἀφορμὴ δυστυχήματος εἰς τὸν ἀκόλουθον συρμόν. Ἐὰν ἡ ζωὴ τοῦ ταξειδεύοντος κοινοῦ πρέπει νὰ προστατευθῇ ἀνάγκη νὰ ἐξευρεθῇ κατάλληλος τρόπος περικαλύψεως τοῦ ἀνυψουμένου ἠλεκτροφόρου ἐλάσματος, ὄχι μόνον ἐντὸς τῶν σταθμῶν καὶ τῶν διασταυρώσεων, ἀλλὰ καὶ καθ' ἅπαν τὸ μήκος τῆς γραμμῆς. Ὁ τρόπος καθ' ὃν τὸ ἐλάσμα τοῦτο θὰ προστατευθῇ εἶνε ἔργον τῶν σιδηροδρομικῶν καὶ ἠλεκτρικῶν μηχανικῶν.

Χειρόκτια ἐκ καουτσούκ πρέπει νὰ φέρωσιν οἱ οπεύδοντες πρὸς ὠστηρίαν τῶν θυμάτων τοῦ ἠλεκτρικοῦ πλήγματος. Ὅταν δὲ τὰ δυστυχή θύματα ἀποσυρθῶσιν μετὰ προσοχῆς ἐκ τῆς ἐπαφῆς τοῦ ἠλεκτροφόρου ἐλάσματος πάραυτα πρέπει νὰ ἐνεργῆται ἡ τεχνητὴ ἀναπνοὴ ἐὰν ὑφίσταται νεκροφάνεια, καὶ νὰ ἐξακολουθῆσῃ γιγνομένη ὅσον τὸ δυνατόν ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν καὶ πλέον. Ὁ Cunningham συμβουλεύει τὴν μετάγγισιν αἵματος οὐ ἀφῆρηθῇ ἢ ἰνικὴ (defibrinated) μετὰ τεχνιτῆς

ἀναπνοῆς. Ἡ μέθοδος αὕτη ἔδωκε καλὰ ἀποτελέσματα. Ἄλλ' εἶνε προφανές, ὅτι τοιαύτη θεραπεία μόνον ἐν φυσιολογικοῖς ἐργαστηρίοις εἶνε κατορθωτὴ καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν.

ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ

ΤΟ ΒΙΟΣΚΟΠΙΟΝ

Εἰς εὐν ἰλιγγιώδη ταχύτητα ἦν ἔλαθεν ἡ πρόοδος τῶν ἐπιστημῶν, ἐκεῖνο ὅπερ χθὲς ἐφαίνετο, ὅτι ἀπετέλει τὸ ἄκρον ὄψον τῶν ἀνακαλύψεων, σήμερον δὲν ἀρκεῖ. Τὸ μικροσκοπίον τὸ χραιομώτατον, τὸ πολυτίμον εἰς τόσα πράγματα, εἰς ἄλλα ἀποδεικνύεται ἀνεπαρκές. Τοῦτο δύναται νὰ μᾶς δεῖξῃ τῶν ὄντων τὴν ἐσωτερικὴν ὑφῆν τῶν ὀργάνων, τὰ ὅποια ἔχουσιν αἱ μικροσκοπικαὶ ὑπάρξεις καὶ τὰ ὅποια ὁ γυμνὸς ὀφθαλμὸς μᾶς ἀδυνατεῖ νὰ διακρίνῃ δύναται νὰ μᾶς εἴπῃ ἀπὸ πόσους ἀδένους ἀποτελεῖται, ἀλλὰ δὲν δύναται ποτὲ νὰ παρουσιάσῃ ὑπὸ τὴν παρατήρησίν μας ἀκριβῶς τὰς διαφορὰς φάσεις, τῆς κανονικῆς ζωῆς τῶν ὀργανισμῶν τούτων, τοὺς ὁποίους συχνὰ ὀφείλομεν νὰ πολεμήσωμεν διὰ τὰ χεῖριστα ἀποτελέσματά των.

Ἴδου διατὶ ἐπεβάλλετο ἡ ἀνακάλυψις ἐνὸς ἄλλου ἐργαλείου, ἐνὸς μικροσκοπίου μεγάλης ἐνστάσεως, τὸ ὅποιον νὰ ἀντικαθιστῇ τὸ πρῶτον εἰς ἃ μέρη ἐκεῖνο ἦτο ἀνεπαρκές.

Τὸ ὄργανον τοῦτο ἐπέτυχεν ὁ ἰατρὸς Αὐρύλιος δὲ Γάσπαρης, καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Νεαπόλεως, τὸ ὄνομασε Βιοσκόπιον καὶ τὸ παρουσίασε πρὸς ἐξέλεξιν εἰς τοὺς πραγματογνώμονας. Τὸ μηχανῆμα τοῦτο ἐπιτρέπει ὅπως ὁ παρατηρητὴς ἴσταιται ἀρετὰ μακρὰν διὰ νὰ παρακολουθῇ τὴν φυσικὴν ζωὴν τῶν ζῴων, τὰς διαφορὰς ἐκδηλώσεις τῆς διανοητικότητός των, τὰς διαφορὰς συνθέσεως των, τὰς ἀμοιβαίας σχέσεις των καὶ πλείστα ἄλλα.

Ἡ συσκευή εἶνε μεγίστης ἀπλότητος, δίδει δὲ εἰς ἀπόστασιν μεγαλύτεραν τοῦ ἡμίσεως μέτρον, μεγέθυνσιν 12 καὶ πλέον διαμέτρων, τούτέστιν εὐρυνσιν τῆς ἐπιφανείας κατὰ 144 φορές ὑπὸ τὸ Βιοσκόπιον τοῦτο ὁ θεατὴς παρακοιθεῖ ἕνα ὀλόκληρον νέον κόσμον, μίαν ἀπειρον σειρὰν ἐπιστημονικῶν περιεργῶν μ' ἐναλλαγὰς κινματογραφικὰς.

Τὸ μῖσος, ἡ ὀργή, ὁ ἔρωσ τῶν μικρῶν

ὀργανισμῶν ἐκδηλοῦνται εἰς τὰς πράξεις των. Αἱ πληγαὶ αἱ παραχθεῖσαι ἀπὸ τὰ φοβερὰ ὄπλα, μὲ τὰ ὅποια εἶνε ὀπλισμένα προξενούσι φρίκην, καὶ διὰ μέσου τῶν καταξοχιθέντων μελῶν φαίνονται τὰ ἀναταρασσόμενα ἐντόσθια. ἐνῶ τὸ σῶμα ὑπὸ τοὺς φοβεροὺς σπασμοὺς τῆς ἀγωνίας μᾶς συγκινεῖ καθ' ὑπερβολὴν.

Ὁ ἀγὼν τῆς ζωῆς εἰς τὰ ὄντα αὐτὰ τὰ μικροσκοπικὰ ἀναλαμβάνει τρομερὰν ὄψιν καὶ προκαλεῖ φρικίαν.

Τὰ μικρότερα ζῶα ἀναδείκνυνται τέρατα· τὰ αἰθνήδια πηδάματά των τὰ μὴ προκαλούμενα φαινομενικῶς παρ' οὐδε μᾶς ἀνάγκης, μᾶς δίδουσιν ἰδέαν τῆς φοβερᾶς μυϊκῆς δυνάμεώς των. Τὸ περιβάλλον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ζῶσι φαίνεται εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς μας ὡς τοπειὸν φανταστικῶν καὶ παραδόξων σχημάτων, κατάπυκνον ἀπὸ πολύχρωμα φῶτα, τῶν ὁποίων ἡ κατασκευὴ μᾶς μεταφέρει εἰς πολλοὺς ἄλλους κόσμους καὶ ἐποχὰς τῆς πρώτης δημιουργίας.

Τὸ Βιοσκόπιον ἀποδίδει σοβαρὰς τῶν ὄντων ὑπηρεσίας εἰς τὸν παρατηρητὴν, ἀδυνατοὺς εἰς τὸ κοινὸν μικροσκοπίον, διὰ τὴν μελέτην σωμάτων ἀντεχόντων εἰς ἰσχυροτάτην θερμοκρασίαν, σωμάτων ἐμφλόγων, ἀντανακλώντων καὶ πλήρων ἠλεκτρισμοῦ. Ἐκτὸς δὲ τούτου φαίνεται προσορισμένον νὰ ἀποδώσῃ μεγάλας ὑπηρεσίας εἰς τὴν ἰατρικὴν διὰ τὴν μελέτην τῶν διαφορῶν τοῦ σώματος κοιλότητων καὶ τὴν διάγνωσιν ἀσθενειῶν.

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ

ΕΙΣ ΤΟΝ Ν. ΠΟΛΟΝ ΕΚΔΡΟΜΗ

Πρὸ ὀλίγων ἑβδομάδων κατέπλευσεν εἰς τὸν ἀγγλικὸν λιμένα τοῦ Πλυμουθ τὸ ἀτμόπλοιο «Discouery» ἐπιστρέφον· κτριοῦς καὶ κινδυνώδους ἐκδρομῆς ἀνὰ τὸν νότιον πόλον. Τὸ ἀτμόπλοιο ἐγένετο δεκτὸν μετ' ἐνθουσιασμοῦ ὑπὸ τῶν κατοίκων τοῦ εἰρημένου λιμένος καὶ πολλῶν ἐπιστημόνων, κατελθόντων εἰς Πλυμουθ ἐκ Λονδίνου. Τὸ προσωπικὸν τοῦ ἀτμοπλοίου, τὸ ἐπιχειρήσαν καὶ διεξαγαγόν μετ' ἐπιτυχίας τὸν κινδυνώδη πλοῦν, ἀπετελεῖτο ἐκ τεσσαράκοντα ἐννεῶν ἀνδρῶν, ἐπιστρέψαν δ' ἐν ἀρίστη ὑγείᾳ παρὰ τὰς σκληρὰς δοκιμασίας, ἃς ὑπέστη κατὰ τὴν τριετὴ ἀποδημίαν, ἐδέξατο ἐπὶ τῆς προκυμαίας τοῦ Πλυμουθ τὰ συγχαρητήρια τοῦ Σιρ Κλέμεντς

Μάρκχεμς, προέδρου τῆς Βασιλικῆς Γεωγραφικῆς Ἑταιρίας καὶ ἄλλων ἐπιστημονικῶν ἐπισημοτήτων. Οἱ ἐξερευνηταὶ οὐδένα ἀπώλεσαν ἑταῖρον κατὰ τὴν ἐκδρομὴν των.

Ἡ δι' ἐλκύνθρων ἐκδρομὴ πρὸς τὸν πόλον διοικουμένη ὑπὸ τοῦ πλοίαρχου τῆς φρεγάτας κ Σκῶττ, προὐχώρησεν ἐν μέσῳ ἀπεριγράπτων κινδύνων διὰ τῶν πάγων μέχρι τῆς 82 17 πλάτους, ὑπερβάσα κατὰ 384 χιλιομέτρα τὰς μέχρι τοῦδε ἀποπέρας προελάσεως τῶν ἐξερευνητῶν. Ἄπαντες οἱ κύνες τῶν ἐλκύνθρων ἀπέθανον καθ' ὁδόν, ἄνδρες δ' ἠναγκάσθησαν νὰ σύρωσι ταῦτα μέχρι τοῦ εἰρημένου σημείου.

Τὸ ἀτμόπλοιο «Discouery» διεχέμασε 640 χιλιομέτρα νοτιώτερον παντὸς ἄλλου πλοίου, προχωρήσαντος μέχρι τῶν μερῶν ἐκείνων. Εἰς τὴν συνάντησιν τῶν πλοίων τούτων μετέβησαν βραδύτερον δύο ἕτερα τοιαῦτα τὸ «Morning» καὶ ἡ «Terra Nova», μετ' ὧν τὸ «Descouery» ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Νέαν Ζυλανδίαν τῇ 1 παρελθόντος Ἀπριλίου.

Τ' ἀποτελέσματα τῆς ἐκδρομῆς ὑπῆρξαν σημαντικώτατα ὑπὸ γεωλογικὴν ἔποψιν. Οἱ ἐξερευνηταὶ ἀκολουθοῦντες τὴν ἀκτὴν τῆς Γῆς τῆς Βικτωρίας καὶ τὸν μέγαν φραγμὸν τῶν πάγων ἀνεκάλυψαν ὀλόκληρον ἀνταρκτικὴν ἡπειρον.

Τὸ σπουδαιότερον γεωγραφικὸν ἀποτέλεσμα εἶνε ἡ ἀνακάλυψις ἀχανοῦς ὀρεινῆς χώρας ἐξικνουμένης μέχρι τοῦ 83. 20 πλάτους, τοῦθ' ὅπερ δεικνύει, ὅτι ἡ γῆ ἐκτείνεται μέχρι τοῦ νοτίου πόλου διὰ σειρὰς ὑψηλῶν ὀρέων. Οἱ ἐξερευνηταὶ ἐμελέτησαν ὡσαύτως τὸ σύστημα τοῦ σχηματισμοῦ τῶν πάγων καὶ ἐξετέλεσαν μαγνητικὰς παρατηρήσεις.

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας Ἐδουάρδος ἀπνύθυε θερμότερον συγχαρητήριον τηλεγράφημα πρὸς τὸν πλοίαρχον Σκῶττ, ἡγέτην τῆς ἐκδρομῆς, ὅστις προῆχθη. Μετάλλιον διὰ τὰς ἐν ταῖς χώραις τῶν πόλων γενομένας ἐρεῦνας θ' ἀπονεμηθῇ πρὸς ὀλόκληρον τὸ προσωπικόν, τὸ μετασχόν τῆς ἀξιωματικότητος καὶ ὑπὸ πᾶσαν ἐποψὴν σπουδαίας ταύτης ἐκδρομῆς.

Φ. ΔΕ ΦΙΛΙΠΠΗ Καθηγητού εν Τουρίνω

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΠΙΘΗΚΟΙ

(Συνέχ. ἴδε προηγ. φύλλον)

Συνοψίζοντες ἐπὶ τέλος τὰ μέχρι τοῦδε λεγθέντα, βλέπετε, ὅτι ἂν θελήσωμεν νὰ περιορισθῶμεν ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἀνατομίας μόνως, ὁ μέγας μεταξὺ διχέειρων καὶ τετραχέειρων φραγμός, δέον νὰ καταρριφθῇ καὶ νὰ ἀναστατωθῇ ἡ τάξις τῶν πρ ο σ τ ῶ ν (primati). Κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦτον τῆς ἰσπεδῶσεως ὀφείλομεν νὰ πράξωμεν καὶ τοῦτο!

Τὸ μᾶλλον συμφέρον θὰ ἦτο νὰ περιοριζόμεθα εἰς τὰς πρώτας ἀρχὰς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ κόσμου, νὰ γνωρίσωμεν τοὺς ἀκρίβεις χαρακτήρας τῶν πρωτογενῶν φυτῶν καὶ ἀκολούθως, νὰ ἐνεργήσωμεν ἀπ' εὐθείας παραβολὴν τῶν χαρακτήρων τούτων πρὸς τοὺς τῶν ἀνθρωποειδῶν πιθήκων. Δυστυχῶς ὁμοίως, εὐρισκόμεθα ἀσκετὰ μακρὰν ἀκόμη, τοῦ νὰ κατέχωμεν ἐπαρκῆ ὕλικα πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν.

Γνωρίζετε, ὅτι πανταχόθεν ἀναθρώσκουσι γεγονότα, ἐξαναγκάζοντα ἡμᾶς ν' ἀναγάγωμεν τὴν ἀρχὴν τοῦ ἀνθρώπου γένους πολὺ πλέον ὀπίσω, ἐν τῇ σειρᾷ τῶν αἰῶνων, παρ' ὅσον ἐπιστεύετο κατὰ πρώτον. Βεβαίως ὁ ἀνθρώπος ἔζησεν ἐδῶ, ἐν Εὐρώπῃ, ἐν συντροφίᾳ ποικίλων εἰδῶν μαρσποφόρων, πρὸ πολλοῦ ἀποσβεσθέντων, μετὰ τῆς σπηλαιᾶς ἀρκτου, τοῦ σπηλαιῶν λέοντος, ἐλάφου τῆς μεγακέρου, τοῦ τοιγορρίνου ρινοκέρωτος, τοῦ τριχοῦ ἐλέφαντος ἢ μαμούθ, τοῦ μεσημβρινοῦ ἐλέφαντος καὶ ἄλλων. Λείψανα σκελετῶν ἀνθρωπίνων καὶ ἀντικειμένων κατηργασμένων διὰ χειρὸς ἀνθρώπου εὐρίσκονται μετὰ λειψάνων αὐτῶν τῶν εἰδῶν, ἐντὸς ἀποθηκῶν, ἀδιφιλονεικίως φυσικῶν, αἵτινες δὲν ἀνεσκαλεύθησαν οὔτε ἀναταράχθησαν, βεβαίως ἀπὸ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν ἀποθηκῶν κειμένων ἀμέσως ὑπεράνω τῶν μαρμῶν καὶ τῶν ὑπὸ πινυνοῦν ψάμμων· ἀρκοῦμενος δὲ τις εἰς τὰς μέγας τοῦδε γενομένης παρατηρήσεις θὰ ἔλεγεν, ὅτι ὁ ἀνθρώπος δὲν κατέρχεται κατωτέρω ἐν τῇ σειρᾷ τῶν γεωλογικῶν διαμορφώσεων.

Οἱ πιθήκοι ἀναμφιβόλως κατόκησαν τὴν Εὐρώπην πρὸ τοῦ ἀνθρώπου. Ἐν τῷ περιφήμῳ λόγῳ τοῦ Sapien, εἰς τὰ νότια τῆς Γαλλίας, ὁ Lartet ἀνεκάλυψεν ὁστὰ πιθήκου προσομοίω πρὸς τὸν Γιββῶνα· ἄλλο εἶδος πιθήκων εὐρίσκειται ἐν τινὶ ὀστεοφόρῳ χαλάσματι τῆς Ἑλλάδος (Πικέρμιον)· καὶ ἡ μία καὶ ἡ ἄλλη διάπλασις ἀνήκουσιν εἰς τὸ ὑπὸ τῶν γεωλόγων ὀνομαζόμενον μέσον τριτογενῆ στρώμα, ἢ τῆς μειοκαίου ἐποχῆς· ἂν δὲ πρέπη νὰ σταθῶμεν εἰς σπάνιον τὸ ἀπόβρασμα ὁστοῦ ἀπολεθωμένου, οἱ πιθήκοι κατέρχονται ἕνα βαθμὸν ἀκόμη κατωτέρω ἐν τῇ σειρᾷ τῶν γεωλογικῶν μορφώσεων, εἰς τὴν κατωτέραν τριτογενῆ ἢ ἠώκενον ἐποχὴν.

Ἐπαρκούμενοι εἰς τὰ ἀτελῆ αὐτὰ ὕλικα, τὰ ὁποῖα μέχρις ὧρας κατέχομεν, ἔπρεπε νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι ὑπῆρχεν ἐν Εὐρώπῃ πρωτογενῶς ἀνθρωπίνῃ φυλῇ, διάφορος τῆς ἤδη κατοικοῦσας, φυλῇ μετὰ μετώπου πεπεσμένου καὶ τοιμῶν ἀποκλινόντων πρὸς τὰ ἔξω. Ἀλλὰ τοῦτο εἶνε ἀκόμη ἀντικείμενον συζητήσεως, ἂν ἡ φυλὴ αὕτη μόνη παρουσιάσθῃ ἐν Εὐρώπῃ, ἢ καὶ μετ' ἄλλων διαφόρων φυλῶν. Τοιαῦτα μελετᾶται ὁμοίως, αὐτὰ καθ' ἑαυτὰς σκοτεινὰ καὶ λεπταῖα, μάλιστα πρὸ τινῶν ἐτῶν μόνον ἐγένοντο πρὸς τιμὴν τῆς ἐπιστήμης, ἐπομένως θρασυτέρας θὰ καταλογίζετο ὀπισθεῖν ποτε εἰς τὸν σπεύδοντα νὰ ἐκφρασθῇ ὑπὲρ ἢ κατὰ. Ὄφειλον ὁμοίως νὰ μὴ ἀποτιωπήτω τὴν θαυμασίαν

ἀνακάλυψιν τὴν γενομένην τῷ 1858 εἰς μικρὸν τι σπήλαιον τοῦ Neanderthal πρὸς τὸ Dusseldorf,* λειψάνων τινῶν ἀνθρώπινου σκελετοῦ ἀρκετὰ προφανῶς συγγρόνου τοῦ τριχοῦ ἐλέφαντος, ἀντιπροσωπεύοντος ἀνθρώπινον τύπον ἐντελῶς πιθηκόμορφον, ἀληθῶς ζωῶδη. Τὸ κρανίον αὐτοῦ διακρίνεται ἐκ τῆς προεξοχῆς τοῦ ὑπερκογχικοῦ γείλους, τοῦ λίαν πεπιεσμένου καὶ πρὸς τὰ ὀπίσω τοξεύοντος μετώπου, τοῦ ἰνικαίου ὀπίου, τοξεύοντος ἐπίσης πρὸς τὰ ἐμπρός, καὶ τὴν παχύτητα τῶν βρεγματικῶν ὀστέων τοῦ ἀκόμη καὶ τινα μακρὰ ὀστά, μόνον ὑπόλοιπα τοῦ κορμοῦ τοῦ σκελετοῦ τούτου, διασκορπισθέντος κατὰ τὸ πλεῖστον, διακρίνονται διὰ τὸ πάχος τῶν τριχομάτων τῶν καὶ τὴν λίαν ἐκτεσημασμένην τραχύτητα τῶν μυϊκῶν τῶν καταρῦσεων.

Ἀρκεῖ ἤδη ἡ γυμνὴ ἐκθεσις τῶν γεγονότων, ἀνωφελὲς δὲ νὰ εἶπω, εἰς τινα συμπεράσματα παρασύρουσι ταῦτα, πάντα ἐμβριθυνοντα νοῦν. Ἄν ὁ ἀνθρώπος, ὡς ἐκ τῆς κατασκευῆς του, τοῦ σχηματισμοῦ του, ἦνε ζῶον τῆς τάξεως τῶν Προεστῶτων, μόλις ἀριστάσμενον τῶν πιθήκων εἰς ἀπόστασιν, διακρίνουσαν ἐν τινὶ ζωολογικῇ τάξει ἐν γένος ἀπὸ ἄλλου, ἂν λογικὸν εἶνε νὰ κατατάξωμεν ὅλα τὰ Προεστῶτα εἰς ἕνα μοναδικὸν κορμὸν, ἂν ἐν τῇ χρονολογικῇ διαδοχῇ τῶν ζῶων ὄντων, οἱ πιθήκοι προηγήθησαν τοῦ ἀνθρώπου, τὸ ἔσχατον συμπέρασμα, αὐτόματον ἀναθρῶσκει, χωρὶς καὶ νὰ τὸ ζητήσῃ τις. Ὅτε ὁ Λαμάρκ, διὰ τῆς ἀπλῆς δυνάμεως τῶν συλλογισμῶν του, εὐρίσκειτο εἰς τὸ σημεῖον νὰ ὑποθέσῃ τὴν ἀπὸ τοῦ πιθήκου καταγωγὴν τοῦ ἀνθρώπου, οὐδεὶς ποτε θὰ ἐπίστευεν, ὅτι τοιαύτη πρότασις θὰ ὑπεστηρίζετο σπουδαίως καὶ διὰ μίαν μόνην στιγμὴν. Ἀλλ' ἰδοῦ, κατόπιν τῶσων ἐτῶν, εὐρισκόμεθα εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον καὶ πάλιν. Ἡ τερατώδης αὕτη πρότασις, ὡς παρακαλῶ μὴ ταραχθεῖτε, εἶνε ἡ μόνη ἐναπομεινῆσα εἰς ἡμᾶς, εἶνε τὸ μόνον συμπέρασμα ἐκ τῆς μεγάλης διαμάχης τὴν ὁποῖαν ἐξήγειρεν ἐν Ἀγγλίᾳ ὁ Γορίλλας.

Δύνασθε νὰ φαντασθῆτε ἂν καὶ αὐτὰ τὰ πνεύματα τοῦ ἔθνους τούτου, ἀπαθοῦς καθ' ἕξιν πρὸς πᾶσαν ἐκκεντρικότητα, ἦτο δυνατόν νὰ ἐθισθῶσιν εὐκόλως πρὸς τὸσον ἀπρόοπτον βίβλον καταγωγῆς. Κατὰ τῆς θυελλῆς τῶν διαμαρτυρήσεων, αἵτινες ὑπὸ πᾶσαν μορφήν τῷ ἐπετίθεντο, ὁ Huxley, ψυχρῶς ἀντέτασεν ἐν πρώτοις μὲν, τὰ λογικὰ τῆς ἐπιστήμης συμπεράσματα, εἶτα δὲ τοὺς ἀξιωματικονοεῦτους τούτους λόγους—ἂν ἐγὼ ὠφείλοισιν νὰ ἐκλέξω τοὺς προγόνους μου, μεταξὺ ἐνός ἀνθρώπου, ὅστις καταναλίσκει τὴν εὐφυΐαν του εἰρῶνευόμενος τὴν ἀναζήτησιν τῆς ἀληθείας, καὶ ἐνός πιθήκου, δυναμένου νὰ τελειοποιηθῇ, θὰ ἐπροτίμων τὸν πιθήκον!

Πιστεύσατε, λοιπόν, ἢ θεωρίᾳ τοῦ Δάρβιν οὐδὲν ἔχει τὸ ἀνησυχητικόν. Ὑπῆρξαν τινές, εὐρόντες τὴν θεωρίαν ταύτην ἑτερόδοξον, ὀρθόδοξον δὲ τὴν ἐναντίαν ταύτης· λοιπὸν, ἠδύνατο ἴσως ν' ἀναστραφῶσιν οἱ ὄροι, ἀλλὰ δὲν θέλω νὰ ἐξεγείρω τὴν σφηκοφωλεὴν ταύτην· θὰ περιορισθῶ νὰ ὁμιλήσω συζητῶν ἐλευθέρως καὶ νὰ εἶπω, ὅτι πᾶσα θεωρία τῆς φυσικῆς φιλοσοφίας, δέον νὰ κρίνεται αὕτη καθ' ἑαυτὴν μόνη, διὰ τῶν ἰδίων αὐτῆς κριτηρίων καὶ οὐκ διὰ τῶν ἔσπευσμένων καὶ παραλόγων συμπερασμάτων, τὰ ὁποῖα δυνατὸν νὰ παρουσιάζωνται ἐν τῷ νῦν ἐνός ἐκάστου. Δέον νὰ ἔχη τις πίστην εἰς τὴν ἐπιστήμην· ἂν ἐκεῖνον τὸ ὁποῖον σὰς πειράζει ἦνε λελαθησμένον, ἢ ἐπιστήμη μόνη θὰ τὸ εὐρηθῇ διὰ τῆς εἰρηνικῆς συζητήσεως, ὁδῆ-

* Σ. Μ. Μόλις τῆς Προεστίας παρὰ τὸν Ρήνον. Πατρίς τοῦ Jacobi καὶ τοῦ Heine. Α. Π. Π.

γομένη ὑπὸ τῆς προσιδιχέουσης αὐτῇ αὐστηρίας μεθοδῶν· ἂν δὲ τούναντιον ἦνε ἡ ἀλήθεια, τότε ὀφείλομεν ν' ἀπομακρυνόμεν ἀπ' ἡλῶν τὸν φθόνον, ὅτι δύο ἀλήθειαι δυνατόν ν' ἀντικρουῶνται.

Τὸ νὰ εἶπῃ τις, ὅτι ὁ ἀνθρώπος κατάγεται ἐξ ἐνός πιθήκου, οὐδὲν ἄλλο εἶνε, εἰμὴ ἔκφρασις ἀνατομικοῦ γεγονότος καὶ ἡ διὰ τῶν φυσικωτέρων συνδέσμων προσάρτησις αὐτοῦ, εἰς τι φυσιολογικὸν συμπέρασμα· καὶ μέχρις οὗ δὲν ἀποδεικνύεται, ὅτι ἐν ἑκ τῶν δύο στοιχείων τοῦ συλλογισμοῦ αὐτοῦ, ἢ καὶ τὰ δύο εἶναι ἐφαρμύμενα, ἢ περᾶσις τῶν δύο νὰ ἦνε ἀποδεκτὴ.

Λίαν ἐξευτελιστικὸν θὰ ἦτο, ἂν εἰς ἕνα πιθήκον ἀπεδίδοτο ἡ τιμὴ τῆς ἀπ' εὐθείας παραγωγῆς καὶ εἰς ἡμᾶς τὸ δνεῖδος τῆς ἀπ' αὐτοῦ καταγωγῆς μας· ἀλλὰ δὲν ἔχει οὕτω τὸ πρῶγμα. Δέον νὰ παραδεχθῶμεν τὴν θεωρίαν τοῦ Δάρβινου ἐν τῇ πλήρει αὐτῆς ἀναπτύξει καὶ ἐκτάσει, ἢ νὰ τὴν ἀπορρίψωμεν καθ' ἑλοκλήριαν· ἢ νὰ μὴ κάμωμεν τὸ πρῶτον βήμα, ἢ νὰ κάμωμεν καὶ τ' ἄλλα. Ἐν αὐτῇ, ὅπως καὶ εἰς τόσας ἄλλας ἀβεβαιότητας, εἰς τὰ ὁποῖα εἰν' ἐκτεθειμένον τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα, τὸ χείριστον σύστημα εἶναι τὸ τῶν μικτῶν συστημάτων, τῶν φιλοσοφικῶν ἐκείνων μισθῶν, οἵτινες κρύπτονται συγγρότα ὑπὸ τὴν εἰδικὴν λέξιν ἐκλεκτισμός. Ὁ ἀνθρώπος κατάγεται ἀπὸ τῶν πιθήκων, οὗτοι εἶναι τέκνα τοῦ κλάδου τῶν λεμουριῶν, (εἶδος κυνομόρφων πιθήκων τῆς Μιδαγασκάρης κυρίας, ἀποτελοῦν τὴν μετακταν ἀπ' αὐτῶν εἰς τ' ἄλλα μαρσπορά, οἵτινες πάλιν προσκολλῶνται εἰς τὸν κλάδον τῶν φαλαγγιτῶν (εἶδος μαρσποφόρων τῆς Νέας Ὀλλανδίας, τῆς Γῆς τοῦ Βᾶν-Δῆμεν καὶ τῶν Μολούκων νήσων), ὅστις προσαρμόζεται εἰς ἄλλον κορμὸν καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς κατέρχεται τις τὸ γενεολογικὸν δένδρον τῶν ζῶων, μέχρι τοῦ κορμοῦ, μέχρι τῆς μοναδικῆς δι' ὅλα τὰ ζῶα εἰζης*.

* Σ. Σ. Ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἐνέβλαεν εἰς σκέψεις τοὺς ζωολόγους, ἢ περιπτώσις τοῦ ὅτι ἡ τάξις τῶν μαρσποφόρων ἀπετελέσθη ἐξ ἑτερογενῶν τύπων, οἵτινες ἀποκλίνοντες, συνδέονται μετὰ ποικίλων ἄλλων τάξεων πλακουντοφόρων μαρσποφόρων· οἱ Δακίτουροι καὶ ὁ Θυλακίνος (εἶδος σαρκόβορον μαρσποφόρων τῆς Γῆς τοῦ Βᾶν-Δῆμεν καὶ τῆς Νέας Ὀλλανδίας) ἀναλόγουσιν ἐξαιρετικῶς πρὸς τὰ σαρκόβόρα· οἱ Μυρμηκόβοιοι (εἶδος Δακίτουδος μυρμηκοφάγου τῆς Παραγουάης), οἱ Περκαμῆλοι (εἶδος μαρσποφόρου τῆς Νέας Ὀλλανδίας) καὶ ὁ Διδέλφος πρὸς τὰ εντομοφάγα· ὁ Φασκόλομος (εἶδος νυκτοβίου, φυλλοφάγου καὶ τρωγλοδότου τῆς Νέας Ὀλλανδίας) πρὸς τὰ τρωκτικά· οἱ φαλαγγίται δὲ καὶ οἱ Λεῖπουροι ἀντιπροσωπεύουσι τὰ τετραχέειρα. Ἄλλως τε τὰ μαρσποφόρα, πρῶτον ἦρξαν ἐπὶ τῆς γῆς πρὸ τῶν πλακουντοφόρων μαρσποφόρων. Ἐσημειώθη τὸ γεγονός, ἐνός σκελετοῦ διδελφίδος (Θυλακοθήριον) εὐρεθέντος ἐντὸς τῶν Πουρτασικῶν σχιστολίθων τοῦ Stonefield καὶ ἄλλοι δὲ ἀντιπρόσωποι τῆς αὐτῆς οἰκονομίας εὐρέθησαν ἐπίσης ἐν Εὐρώπῃ, ἐντὸς τῆς διαστρώσεως τῆς ἠώκενον καὶ κατωτέρας μειοκαίου ἐποχῆς, πρὸς δὲ καὶ ἐν Ἀμερικῇ καὶ εἰς διατερόμακα ἐποχῆς πληθυσίον τῶν κατ' ἡμᾶς. Ἄν πρὸς τοιαῦτα λάθωμεν ὑπ' ὄψει τοὺς πολυαριθμούς ἀπολεθωμένους καὶ ζῶντας ἤδη τύπους ἐν Αὐστραλίᾳ, δυναμέθα νὰ εἰπώμεν, ὅτι μετὰ τῶν τῆς ἔπρος ζῶων, τὰ ἐν μείζονι διασπαρῆ εὐρεθέντα ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς Γῆς, ὑπῆρξαν ἀκριβῶς τὰ μαρσποφόρα. Ἀνάλογον δὲ γεγονός ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ τῆς διαδοχῆς τῶν φυτῶν· ὁ καθηγητὴς Οὐγγερ, μετὰ μεγάλης ἐξουδερείας ἀπέδειξε τὴν ὕψιστάμενην στε-

Καὶ ἤδη, τί ἄλλο εἶνε τοῦτο, εἰμὴ τρόπος τοῦ ἀντιλαμβάνεσθαι τὴν ὀργανικὴν δημιουργίαν; τί ἄλλο εἶνε, εἰμὴ ἡ ἔννοια ἢ ἀποδομένη εἰς τὴν λέξιν ὁμημιουργεῖν, ἢ τις τόσω συγῶς ἀναρτῆται ἐν τῇ ὁμίλιᾳ μας καὶ εἰς τὴν ὁποῖαν οὐδεμία ὀρισμένη ἰδέα ἀποδίδεται; Ἐκ τῶν ἰχθύων, διὰ τοὺς γανοειδῆς π.χ. ἢ ἀνάπτυξις εἰς πνευμονικὴν συσκευὴν τῆς ἀπλῆς νηκτικῆς τῶν κύστεως, ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὸ δημιουργεῖν τὸν τύπον ἐρπετόν. Διὰ τὰ ἔρπετα πάλιν, ἢ καταστροφή τοῦ ἀρτηριώδους ἀγωγοῦ καὶ ἢ ἐπέκτασις τοῦ δέρματος διὰ πτερῶν, ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὴν δημιουργίαν τοῦ τύπου πτηνό· ἀνορθώτατε παρὰ τινι

νῆν σχέσιν τῆς ἠώκενου Χλωρίδος τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς σημερινῆς χλωρίδος τῆς Νέας Ὀλλανδίας. Ἄξια δὲ λόγου χλωρίς τοῦ αὐτοῦ χαρακτήρου, εὐρέθῃ διαδεδομένη καὶ ἐπὶ τοῦ μεγίστου μέρους τοῦ Ἀνατολικοῦ ἡμισφαιρίου, ἀλλὰ διὰ τῶν ἐπιλευθουσῶν γεωλογικῶν μεταβολῶν ἐν τε τῇ Εὐρώπῃ καὶ τῇ Ἀσίᾳ, ὀλίγον κατ' ὀλίγον περιορίσθη ἐν τῷ νοτίῳ ἡμισφαιρίῳ, ὅπου καὶ ἤδη διατηρεῖται ἀκόμη. Ὁ Οὐγγερ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου σημείει, ὅτι ἡ Νέα Ὀλλανδία, ὅχι μόνον δὲν εἶνε ὅπως γενικῶς ἐπαναλαμβάνεται, ἢ πειρος νέα, ἐν τῇ ὁποῖᾳ ἡ ὀργανικὴ δημιουργία δὲν ἔφραξεν ἀκόμη εἰς τὴν ἀνάπτυξιν, εἰς τὴν ἀριχθίᾳ εἰς τ' ἄλλα τοῦ κόσμου μέρη, ἀλλὰ τούναντιον δέον νὰ θεωρηθῆται, ὡς ἡ ἀρχαιότερα ἤπειρος, ἢ διατηρήσασα τὸν πρωτογενῆ χαρακτῆρα τῆς χλωρίδος τῆς (καὶ τοῦ ζωϊκοῦ βασιλείου τῆς) διὰ μέσου τῆς μακρᾶς ὁδοῦ τῶν γεωλογικῶν ἐποχῶν.

Συνδυάζοντες τὰ γεγονότα ταῦτα μετὰ τῆς θεωρίας τοῦ Δάρβινου, ἀγόμεθα φυσικῶς νὰ καταδιώσωμεν μέχρι τῶν μαρσποφόρων τοὺς γενεολογικοὺς κορμούς τῶν διαφόρων φυσικῶν ἀθροισμάτων, τῶν μετὰ πλακούντος μαρσποφόρων. Ἡ μεγάλη δὲ διαφορά μετὰ τῆς ὑπάρξεως καὶ τῆς ἀπουσίας τοῦ πλακούντος, ἐλαττοῦται κατὰ πολὺ τὴν σημασίαν, ὅταν ἀναλογισθῆ τις, ὅτι εἰς πολλοὺς συμπαγεῖς σωροὺς σπονδυλοκτῶν, παρὰ τοῖς ὁποῖοις ἡ ἔλλειψις τοῦ πλακούντος εἶνε νόμος, συμβαίνει ἢ μόνιμος ἀνωμαλία ὀλίγων πλακουντοφόρων εἰδῶν, ἢ παραδείγματα τούτου οἱ Dors μεταξύ τῶν σαυρῶν κατὰ τὰς παρατηρήσεις τοῦ καθηγητοῦ Stuhlitzl ἐκ Πίζης καὶ ὁ Mustelus levis μεταξύ τῶν ἰχθύων κατὰ τὰς κλασικὰς ἀναζητήσεις τοῦ G. Müller. Τὸ ὀμφαλικὸν κυτίδιον, τὸ ἐπὶ τῶν τόσῳ πρῶτως ἀρτίζετα κατὰ τὴν ἐμβρυακὴν ζωὴν τῶν μαρσποφόρων, διατηρεῖται μέχρι τέλους τῆς κύστεως παρὰ τοῖς Ἰάχοις (Rudolphi). Ἡ εἰδικὴ καὶ τόσω χαρακτηριστικὴ ἔλλειψις τοῦ τυλώδους σώματος ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ τῶν μαρσποφόρων παρουσιάζεται εἰς σποραδικὰς τινὰς περιπτώσεις μέχρι καὶ τοῦ ἀνθρωπίνου εἴδους ἀκόμη· τοιοῦτον δὲ παράδειγμα ἐγκεφάλου, ἄνευ τυλώδους σώματος, εὐρίσκειται ἐν τῷ ἱστολογικῷ μουσεῖῳ τοῦ Τουρίνου. Ἡ ὑπόθεσις ἄλλως, τῆς καταγωγῆς τῶν οὕτως λεγομένων τετραχέειρων ἐξ ἀντιστοίχων μαρσποφόρων, ἰσχυροποιεῖται τὰ μάλιστα, ἐκ τῆς συνέσεως τῶν σειρῶν, ἐκάστη τῶν ὁποῖων καταλήγει εἰς ἐν ἄνορον εἶδος· ὅπως, ὁ κλάδος τῶν Ἠοπιθήκων τῆς ἀρχαίας ἐποχῆς, τριγύζεται εἰς τρεῖς δευτερεύοντας κλάδους Μακάκους—Χιμπαντζῆδες, Βαβουίνους—Γορίλλας καὶ Σεμουπιθήκους—Οὐραγγουτάκους· οὗτοι καὶ εἰς τοὺς Λεμουρίους ἔρχοντες τὰς δύο σειράς, Λεμουρίους—Λιγανωτούς, μετὰ μόλις ἴχνους οὐρᾶς καὶ Ταροῦς—Στένωπας καὶ ἐκ τῶν μαρσποφόρων τὴν σειράν Φαλαγγιτῶν—Λεῖπουρους.

** Σ. Σ. Πολλὰ ἀκόμη θὰ παρέλθωσιν ἔτη, πρὶν ἢ κατορθωθῇ ἡ πλήρης ἀνάπτυξις τῶν μεγάλων γενικῶν

πλήρη το μέγεθος, επιβάλλεται την προνομικήν του γένους, οεργάζετο το κέντρον, αναπτύσσεται τον...

δολοκίαν γκαρκατήσων του κορμού και των άκρων του φρονω νοσην, οι εε δάων τουτέως εεγχεται το...

δ. 2. (*) Μεταυ των πολλών και ποικίλων αυ- γρηματων μερι του γαλειντου αυτου ερηνηστος, της καταγωγής του αυθόπου, και των ζωολογικών...

αλλάς σημασία και τώσιν ποικίλων διαγέσεων. Όπως και εις άλλας προσηλυτικαίς διαμορφώσεϊ του...

αυθόπου, και ούτως, από την των Οδοντογλυκικών παρήγη με προσηλυτικήν βραχύναν ο γ α ο κ ε φ α ο ι γυαί. Παρατηρείται όμως κατ'είδη...

αυθόπου, και ούτως, από την των Οδοντογλυκικών παρήγη με προσηλυτικήν βραχύναν ο γ α ο κ ε φ α ο ι γυαί. Παρατηρείται όμως κατ'είδη...

αυθόπου, και ούτως, από την των Οδοντογλυκικών παρήγη με προσηλυτικήν βραχύναν ο γ α ο κ ε φ α ο ι γυαί. Παρατηρείται όμως κατ'είδη...

αυθόπου, και ούτως, από την των Οδοντογλυκικών παρήγη με προσηλυτικήν βραχύναν ο γ α ο κ ε φ α ο ι γυαί. Παρατηρείται όμως κατ'είδη...

αυθόπου, και ούτως, από την των Οδοντογλυκικών παρήγη με προσηλυτικήν βραχύναν ο γ α ο κ ε φ α ο ι γυαί. Παρατηρείται όμως κατ'είδη...

αυθόπου, και ούτως, από την των Οδοντογλυκικών παρήγη με προσηλυτικήν βραχύναν ο γ α ο κ ε φ α ο ι γυαί. Παρατηρείται όμως κατ'είδη...

(Εκείνη ουσεία)

ΤΟ ΠΕΡΒΕΛΑΙΟΝ

ΠΟΛΥΤΟΜΟΛΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Η βιομηχανία του. — Τα μαθηματα αφοδ. — Η εκμεταλλεύσεϊς. — Χόδαυ μαγαλωής.

Ο Έλαχος οίκονομος Μιχαήλ, άκη- Κατ' άρχήν η έκλογή του από τα έλαχο- φορα μερία ητο δάω άταχί.

Το μετελάκιον εφίκεται εις έκφορα βίδη από 20 άπο 1000 γ. Πρόδ διστάται λοιπόν τώσιν περσώδων, μεταχειρίζονται διαίτερα...

Νοηταίτε πολλοί πιστώε έχονται τοίς ά- λωνία παρεχει αυτοίς. Δυστυχώς όμως κατάκτηση εις αυθόπου γί- νεται της άλογηστος, μάην κρυφή άμεταστολα...

των φορολογουμένων. Εν Έλλάδι σχεδόν ά- παντα τα είδη της πρώτης άνάγκης, μετά άυ- πη το άναφέρουν, είναι φορολογημένα η νομο-

πώχια του Κορτου. Καίεται δ' η πάροδο της τω φορολογουμένων, ο άχορ, η άγορά η 1,80...

την άκούσιν και 1,40 το μετελάκιον, κα- Κλίμαται γλαυκίτη, αγειακός κέντρος, βή- ματα προς την πόσον, δέν προνοούμεν όμως...

κατα προς την πόσον, δέν προνοούμεν όμως... κατ' άρχήν η έκλογή του από τα έλαχο- φορα μερία ητο δάω άταχί.

Νοηταίτε πολλοί πιστώε έχονται τοίς ά- λωνία παρεχει αυτοίς. Δυστυχώς όμως κατάκτηση εις αυθόπου γί- νεται της άλογηστος, μάην κρυφή άμεταστολα...

των φορολογουμένων. Εν Έλλάδι σχεδόν ά- παντα τα είδη της πρώτης άνάγκης, μετά άυ- πη το άναφέρουν, είναι φορολογημένα η νομο-

πλήρη το μέγεθος, επιβάλλεται την προνομικήν του γένους, οεργάζετο το κέντρον, αναπτύσσεται τον...

δολοκίαν γκαρκατήσων του κορμού και των άκρων του φρονω νοσην, οι εε δάων τουτέως εεγχεται το...

δ. 2. (*) Μεταυ των πολλών και ποικίλων αυ- γρηματων μερι του γαλειντου αυτου ερηνηστος, της καταγωγής του αυθόπου, και των ζωολογικών...

αλλάς σημασία και τώσιν ποικίλων διαγέσεων. Όπως και εις άλλας προσηλυτικαίς διαμορφώσεϊ του...

αυθόπου, και ούτως, από την των Οδοντογλυκικών παρήγη με προσηλυτικήν βραχύναν ο γ α ο κ ε φ α ο ι γυαί. Παρατηρείται όμως κατ'είδη...

αυθόπου, και ούτως, από την των Οδοντογλυκικών παρήγη με προσηλυτικήν βραχύναν ο γ α ο κ ε φ α ο ι γυαί. Παρατηρείται όμως κατ'είδη...

αυθόπου, και ούτως, από την των Οδοντογλυκικών παρήγη με προσηλυτικήν βραχύναν ο γ α ο κ ε φ α ο ι γυαί. Παρατηρείται όμως κατ'είδη...

αυθόπου, και ούτως, από την των Οδοντογλυκικών παρήγη με προσηλυτικήν βραχύναν ο γ α ο κ ε φ α ο ι γυαί. Παρατηρείται όμως κατ'είδη...

αυθόπου, και ούτως, από την των Οδοντογλυκικών παρήγη με προσηλυτικήν βραχύναν ο γ α ο κ ε φ α ο ι γυαί. Παρατηρείται όμως κατ'είδη...

αυθόπου, και ούτως, από την των Οδοντογλυκικών παρήγη με προσηλυτικήν βραχύναν ο γ α ο κ ε φ α ο ι γυαί. Παρατηρείται όμως κατ'είδη...

(Εκείνη ουσεία)

αυθόπου, και ούτως, από την των Οδοντογλυκικών παρήγη με προσηλυτικήν βραχύναν ο γ α ο κ ε φ α ο ι γυαί. Παρατηρείται όμως κατ'είδη...

πλήρη το μέγεθος, επιβάλλεται την προνομικήν του γένους, οεργάζετο το κέντρον, αναπτύσσεται τον...

δολοκίαν γκαρκατήσων του κορμού και των άκρων του φρονω νοσην, οι εε δάων τουτέως εεγχεται το...

δ. 2. (*) Μεταυ των πολλών και ποικίλων αυ- γρηματων μερι του γαλειντου αυτου ερηνηστος, της καταγωγής του αυθόπου, και των ζωολογικών...

αλλάς σημασία και τώσιν ποικίλων διαγέσεων. Όπως και εις άλλας προσηλυτικαίς διαμορφώσεϊ του...

αυθόπου, και ούτως, από την των Οδοντογλυκικών παρήγη με προσηλυτικήν βραχύναν ο γ α ο κ ε φ α ο ι γυαί. Παρατηρείται όμως κατ'είδη...

αυθόπου, και ούτως, από την των Οδοντογλυκικών παρήγη με προσηλυτικήν βραχύναν ο γ α ο κ ε φ α ο ι γυαί. Παρατηρείται όμως κατ'είδη...

αυθόπου, και ούτως, από την των Οδοντογλυκικών παρήγη με προσηλυτικήν βραχύναν ο γ α ο κ ε φ α ο ι γυαί. Παρατηρείται όμως κατ'είδη...

αυθόπου, και ούτως, από την των Οδοντογλυκικών παρήγη με προσηλυτικήν βραχύναν ο γ α ο κ ε φ α ο ι γυαί. Παρατηρείται όμως κατ'είδη...

αυθόπου, και ούτως, από την των Οδοντογλυκικών παρήγη με προσηλυτικήν βραχύναν ο γ α ο κ ε φ α ο ι γυαί. Παρατηρείται όμως κατ'είδη...

αυθόπου, και ούτως, από την των Οδοντογλυκικών παρήγη με προσηλυτικήν βραχύναν ο γ α ο κ ε φ α ο ι γυαί. Παρατηρείται όμως κατ'είδη...

(Εκείνη ουσεία)

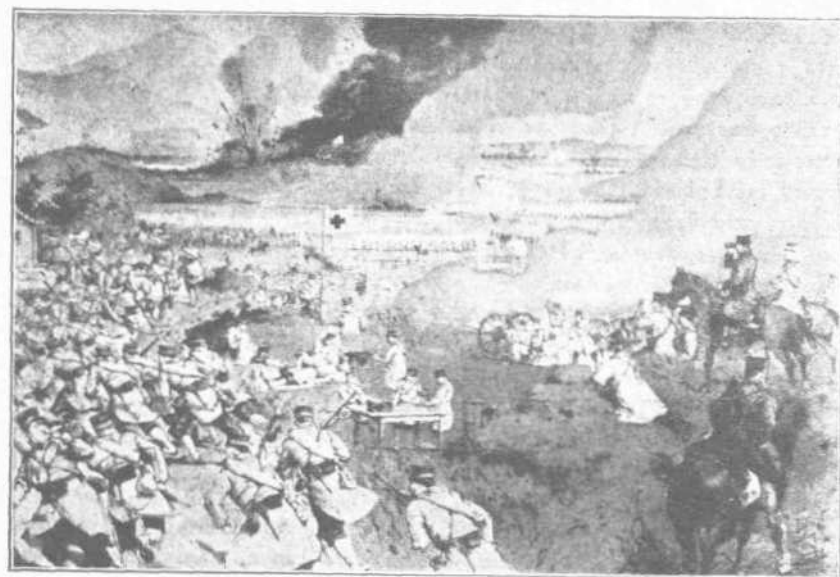
αυθόπου, και ούτως, από την των Οδοντογλυκικών παρήγη με προσηλυτικήν βραχύναν ο γ α ο κ ε φ α ο ι γυαί. Παρατηρείται όμως κατ'είδη...

Η. Τσιγγώτου

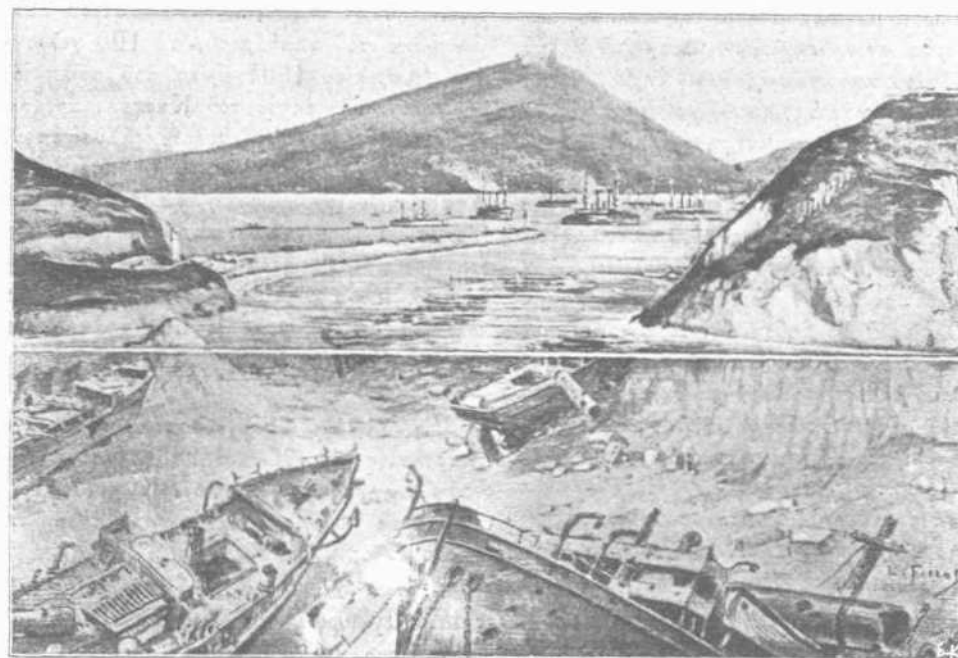
ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ

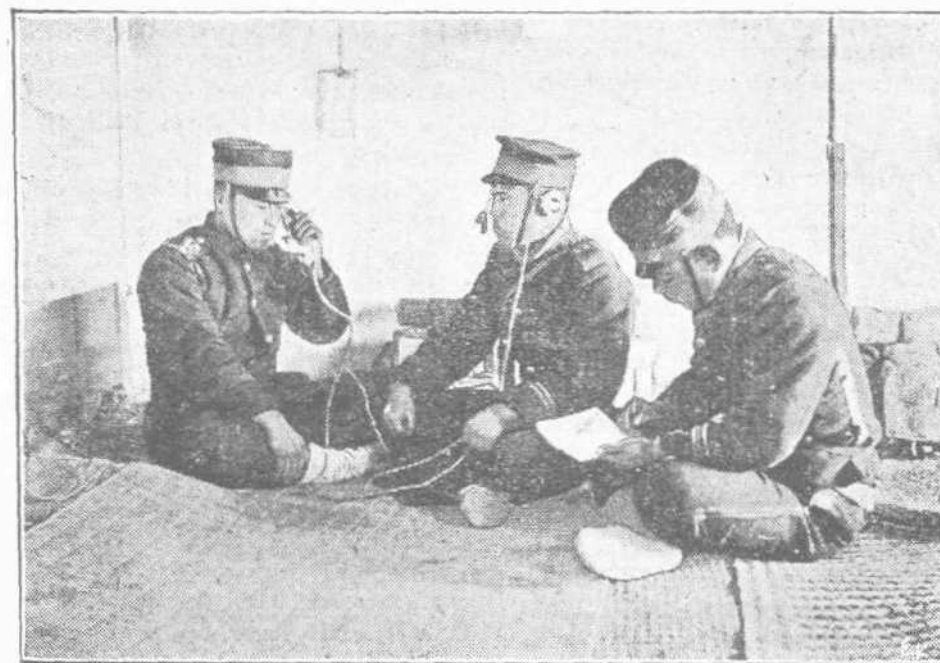
ΕΚ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Σφοδρά ελπίσεις των 'Ιαπόνων διευθυνομένη υπό τοῦ σιραιοῦ Κουρόκι.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

'Απόπειραι πρὸς ἔμφραξιν τοῦ στομίου τοῦ Πόρτ-Ἀρθούρ.

'Ιάπωνες στρατιῶται συνεννοούμενοι τηλεφωνικῶς.

Κατανάλωσις μεγάλη γίνεται των τελευταίων προς επίχρισιν των μηχανών. Διά του κηρού του πετρελαίου κατασκευάζονται κηρία, λαμπάδες, κηρωτός χάρτης κλπ. χρησιμοποιούσιν αυτόν επίσης εις την διατήρησιν καρπών και των χοιρομηρίων, περιτυλίσσοντες αυτά δια λεπτών στρωμάτων του κηρού τούτου. Και πολλά άλλα παράγωγα του πετρελαίου καταλλήλως χρησιμοποιούνται, καταστάνα τα πολυτιμότερα και από αυτό τό κύριον προϊόν, τό πετρέλαιον.

Αποτέλεσμα όλων τούτων είναι, ότι αφ' ενός μὲν ἡ ἀξία του πετρελαίου κατέρχεται, ἡ ποιότης δ' αὐτοῦ καθίσταται καλλιτέρα, διότι τοῦτο υποβάλλεται εις τελειοτέραν ἀπόσταξιν. Ἐν Ρωσίᾳ, ἡ ἐπί του Βόλγα, ἀτμοπλοία, ἀντὶ γαιάνθρακος μεταχειρίζεται νάφθην. Ἐν Ρωμανίᾳ δ' αἱ περισσότερα ἀτμομηχαναὶ τροφοδοτοῦνται ἀπὸ ἀκαθάρτου πετρελαίου. Ἐν Ἐθρώπῃ ἡ Ἀγγλία καὶ Γαλλία στεροῦνται ἐντελῶς πηγῶν. Ἡ Ρωσία τούκντιον παρέχει πλέον του 1)2 τῆς παγκοσμίου παραγωγῆς. Τὸ 1901 ἡ παραγωγή ἀνῆλθεν εἰς 14 δισεκατ. λιτρῶν, προερχομένων ἀπὸ ἐπιφανείαν ὀλίγων τετραγωνικῶν χιλιομέτρ. Εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας τὸ πετρέλαιον εὑρίσκειται ἐν Πενσυλβανίᾳ, Ὀχιο, Βιργινίᾳ Καλλιφορνίᾳ καὶ Ἰνδιάνᾳ. Ἀπὸ τοῦ 1859 ἡ ὀλικὴ παραγωγή ἀνῆλθεν εἰς 176 δισεκατομ. λιτρῶν. Ἡ ποσότης αὕτη θὰ ἐσχημάτιζε λίμνην ἐπιφανείας 2 τετραγ. χιλιομ. καὶ 71 μετρ. βάθους.

Εἰς τὴν Ἀσίαν, τὸ πετρέλαιον εὑρίσκειται εἰς τὰς Ἰνδίας, Βιρμανίαν, Κίταν καὶ Ἰαπωνίαν. Ἡ παγκοσμία παραγωγή ἐτησίως ἀντιπροσωπεύεται ὑπὸ 800 ἑκατομ. φράγκων.

Τὰ κέντρα παραγωγῆς εἶναι συνήθως μακρὰν τῆς θαλάσσης. Πρὸς μεταφορὰν δὲ αὐτοῦ μεταχειρίζονται τὰ Wagons-citernes, ἡ σύστημα σωλήνων ὅπως τῶν ἀγωγῶν τοῦ ὕδατος. Εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας οἱ ἀγωγοὶ σωλήνας (pipes lines) ἔχουσι μῆκος 60,000 χιλιομ. Παράμοιοι ἀγωγοὶ τῶρα κατασκευάζονται ἀπὸ Βακού εἰς Βιτούμ, ὅπου διὰ τῶν πετρελαιοφόρων ἀτμοπλοίων θὰ μεταφέρεται ταχέως εἰς τοὺς τόπους τῆς ζήτησεως.

Ἡ βιομηχανία τοῦ πετρελαίου εὑρίσκειται συγκεντρωμένη εἰς χεῖρας εὐαρίθμων κεφαλαιοῦχων.

Ἐν Ἀυστρίᾳ τὸ 1894 εὑρέθησαν πλούσιοι πηγαὶ ἀκαθάρτου πετρελαίου εἰς τὴν Galicie, μεταβαλλοῦσαι οὐσιωδῶς τοὺς οἰκονομικοὺς ὄρους. Τὸ 1893 οἱ Ἀυστριακοὶ κάτοχοι διυλιστηρίων ἐλάβανον ἐκ Ρωσίας 1,470,617 μετρικῶν διπλοστατηρίων, ἐνῶ τὸ 1898 δὲν ἔλαβον ἐπιμὴ 339,960 μετρικῶς διπλοστατηρίας.

Ἐπῆλθε συμφωνία μεταξὺ διυλιστῶν καὶ ιδιοκτητῶν πηγῶν πετρελαίου, καθ' ἣν οἱ τελευταῖοι ὑποχρεοῦνται νὰ πωλῶσιν εἰς τοὺς πρώτους ὅλην τὴν παραγωγήν των. Οἱ καθαρισταὶ ἄμα τῆ παραλαβῆς θὰ κατέβαλον τὸ 1)2 τῆς ἀξίας τοῦ καθάρτου πετρελαίου. Ἄνω τῶν 18 φρο-

ρινίων οὔσης τῆς τιμῆς τοῦ καθάρτου καὶ 3 μόνον φρο. τοῦ ἀκαθάρτου, τὰ 100 χιλιογρ. Τὴν 1ην Ἀπριλίου 1901 ἔνεκα τοῦ φοβερῶς συναγωνισμοῦ τῶν ἐκτὸς τοῦ Κερτέλ, ἀνεξαρτήτων ἐργοστασιαρχῶν, ἐπῆλθεν ἡ διάλυσις του. Ἦδη μανθάνομεν ὅτι τίθενται αἱ βάσεις Τράστ ἐν Ἀυστρίᾳ. Λίαν εὐνοικὴ διὰ τοὺς ἰδρυτὰς τοῦ Τράστ εἶναι ἡ τελωνειακὴ προστασία τῆς Κυβερήσεως. Τὰ ξένα πετρέλαια ἐν Βιέννῃ μὲ ὅλα τὰ ἐξοδα κοστίζουν 21—25 φρο. Ἐνῶ τ' αὐστριακὰ πωλοῦνται 19,50 τὸ ἀκριβώτερον.

Ἐν Ρωσίᾳ ἡ ἐκμετάλλευσις γίνεται ὑπὸ 167 οἰκων.

Ἐν Γαλλίᾳ ὑπάρχει μίγα Συνδικάτον τοῦ πετρελαίου, ἰδρυθὲν τῷ 1888, μεταξὺ τῶν μεγαλοβιομηχανῶν διυλιστῶν. Κέρδος αὐτῶν εἶναι ἡ διαφορὰ τοῦ εἰσαχθέντος ἀκαθάρτου ἀπὸ τοῦ διυλισθέντος καθάρτου.

Εἰς τὰς Ἡνωμ. Πολιτείας ἡ Standard Oil Company κυριολεκτικῶς εἶναι κυρία τῶν ἀγορῶν. Πρὸ ὀλίγων μόλις ἐτῶν κατώρθωσε καὶ συνεχώνευσε τὰς περισσότερας πηγὰς. Ἡ τακτικὴ τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ εἶναι ἡ ἐξῆς: ἔχει μυστικὰς συμβάσεις μὲ τὰς σιδηροδρομικὰς ἐταιρείας, ἀπολαύουσα ἰδιαιτέρως τιμολογίων. Ἐνῶ οἱ ἀντίπαλοι τῆς πληρώνουν ὑπερόγκους ναύλους.

Ἐχει ἰδιαιτέρως ἀγωγούς σωλήνας (pipes lines) διὰ τῶν ὁποίων δὲν ἀφῆνε τους ἄλλους νὰ μεταφέρουν πετρέλαιον. Ἐπειτα ἄδρως μισθοδοτεῖ ὑπαλλήλους πρὸς τοὺς ἀντιπάλους καὶ μανθάνει ποῦ θὰ σταίλουν πετρέλαιον. Ἀμέσως προλαμβάνει καὶ κατακλιζει τὰς ἀγορὰς μὲ μεγάλα ποσὰ ὑποβ.θάζει δὲ κατὰ 30 ο)ο τὰς τιμὰς αὐτῆς.

Ἰδρῦθη τὸ πρῶτον τῷ 1872, ἰομοποιηθεῖσα τὸ 1882 μὲ κεφάλαιον 100 ἑκ. δολ. ἄρξιν. Ἐπραγμαποίησε δὲ εἰς τρία ἔτη 1896—1897—1898 καθαρὰ κέρδη 91,415,000 δολ. ἄρξιν. Ἐδωκε κερδομέρισμα τὸ 1900 48 ο)ο τὸ δὲ 1902 45 ο)ο.

Ἡ Ἑλλὰς τὸ 1900 εἰσῆγαγε 228,371 κιβώτιοις ἀξίας 1,313,364 φρ. Τὸ 1899 κίβ. 227,760 ἀξίας 1,255,867, ὑπολογίζοντες πρὸς 5,75 ἑκαστον κιβώτιον.

Ἐν Ἡν. Πολιτείας ἡ τιμὴ 59 λιτρῶν εἶναι 4 φρ. 85 ἢτοι 3 ἑκατοστά τῶ φράγκου ἢ λίτρα.

Ἄρα γὰρ δὲν ἦτο τόσον ἀκριβὸν τὸ πετρέλαιον ἐν Ἑλλάδι δὲν θὰ ἐπωφελεῖτο καὶ ἡ βιομηχανία, χρησιμοποιοῦσα αὐτὸ ὡς κινητήριον δυνάμιν; Ὀλιγώτερος δὲ χρυσὸς δὲν θὰ εἰσῆγετο εἰς Ἀγγλίαν διὰ τὸν γαιάνθρακα. Δὲν ἐπρεπε τοῦλάχιστον οἱ βιομηχανοὶ, οἱ μεταχειρισθόμενοι τὸ πετρέλαιον, ὡς κινητήριον δυνάμιν ν' ἀπολαύουν ἀτελείας;

Ἰδού ζήτημα ἀξίον μελέτης διαφυγόν ἴσω, τὴν προσοχὴν τῶν ἐνδιαφερομένων.

Ἐκ Χίου Η. Ἀθανασιάδης

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Ἀγγλικαὶ παιδικαὶ ἀσκήσεις.

Ἐτερον παίγνιον, ὠφέλιμον, διασκεδαστικόν καὶ γυμναστικόν, ἐπίσης ἐν χρήσει ἐν τοῖς ἀγγλικοῖς ἐκπαιδευτηρίοις, ὡς τὰ δύο περιγραφέντα ἐν τοῖς προηγουμένοις τῆς «Φύσεως» τεύχεσιν, εἶνε καὶ τὸ ἐξῆς.

Λαμβάνει τις μίαν ράβδον ευλίνην ἀρκετοῦ πάχους, ἣν κρατεῖ δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν του· ὀφείλει δὲ νὰ ὑψώσῃ πρῶτον μὲν τὸν ἕνα πόδα του, στηριζόμενος ἀπλῶς ἐπὶ τοῦ ἑτέρου, νὰ τὸν διαπεράσῃ ἀνωθι τῆς ράβδου ταύτης καὶ νὰ πα-

τήσῃ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους· εἶτα ὅπως εὐρεθῆ, χωρὶς νὰ ἀλλάξῃ τὴν ἐπιπεδοῦσαν οὕτω θέσιν τῶν ποδῶν καὶ τῶν χειρῶν του, νὰ ὑψώσῃ τὸν ἕτερον πόδα καὶ νὰ διαπεράσῃ καὶ τοῦτον ὁμοίως, οὕτως ὥστε νὰ εὐρεθῆ ἡ ράβδος ἐπὶ τῶν ἐπισθεν τοῦ σώματος του.

Ἡ προκειμένη ἡμῶν εἰκὼν παριστᾷ ἕτερον ὄψιν τοῦ παίγνιου, εὐκολωτέραν. Πρόκειται ὁμοίως ὁ παιζῶν, εὐρισκόμενος ἐπὶ ἀμμάδου στίβου, νὰ στηρίξῃ τὴν ράβδον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ εἶτα ὀλίγον κατ' ὀλίγον νὰ πατήσῃ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποδῶν τὴν ράβδον, χωρὶς νὰ τὴν ἀφήσῃ ἐκ τῶν χειρῶν του.

ΜΙΑ ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΕΚΑΣΤΟΤΕ

Ἡ ἐρυθρότης τῶν βλεφάρων.

Συχνάκις ἀπαντᾷται τὸ κατὰ βάθος μὲν ἄκακον, ἐν τούτοις λίαν ἀσχημικόν τὸ πρόσωπον, τοῦτο πάθος, δι' οὗ οἱ ἐφθαλμοὶ παρουσιάζονται γυμνοὶ τριγῶν καὶ ἐρυθροὶ κατὰ τὰς ἄκρας τῶν βλεφάρων.

Τὰ αἴτια εἶνε πολλὰ καὶ δυσεῦρετα. Εἰς ἄλλους προσέρχεται ἐκ τῆς ἀκαθαρσίας αὐτῶν, εἰς ἄλλους ἐκ κληρονομικότητος, εἰς ἄλλους ἐρχεται ὡς φιλοδωρήμα ἀλλῆς σοδάρᾳ ἀσθενείας ἢ, διέτρεσαν κτλ. Οἱ πάσχοντες λοιπὸν δε κατασκευάσωσι τὴν ἐξῆς ἀλοιφήν.

Oxyde rouge d'hydrate	gr.	0,10
Sous-acétate de plomb liquide	"	1
Buile d' amandes dures	"	3
Axonge de vaseline	"	10

Διὰ ταύτης ἀλοιφέτε τὰς βλεφαρίδας δις τῆς ἡμέρας ἢ καὶ μόνον κατὰ τὴν ἑσπέραν.

Ὁ ἱατρός σας

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Χωγραφικὴ ἀλεξιπύρων

Ὅσοι γνωρίζετε ὀλίγην ἰγνογραφίαν, δύνασθε διασκεδάζουσαι νὰ κατασκευάζητε ἀλεξιπύρα ἢ ἀλεξιφωτα, (ver. ps) ἅτινα προσφέρετε ὡς δῶρα πρὸς τοὺς συγγενεῖς, ἢ φίλους σας. Κατασκευάζετε ἐπὶ παραδειγματι διὰ Σινικῆς μελάνης τοπίον ἐν ὧρα χειμῶνος, ὅπου τὰ πάντα φαίνονται κεκαλυμμένα ὑπὸ χιόνος. Τὴν ὕδατογραφίαν σας αὐτὴν μεταβάλλετε εἰς ἐλαιογραφίαν διὰ τοῦ ἐξῆς τρόπου. Τὰ διάφορα φυλλώματα ἢ δένδρα τῆς εἰκόνας σας, ἅτινα θέλετε νὰ ἰδῆτε προσιζόντα, βρέγετε διὰ δικτύου κοβαλτικοῦ (cobalt) χλωρίου, ὅτι θέλετε νὰ ἰδῆτε κίτρινα βρέγετε διὰ γλωριούχου χαλκοῦ καὶ κυανῶ δι' ὀξέως κοβαλτιοῦ. Ἀφήνετε τὴν εἰκόνα σας νὰ στεγνώσῃ, τὰ διάφορα δὲ χρώματα ταῦτα δὲν θὰ φαίνονται εἰμὴ μόνον ὅταν πλησιάζητε τὸ ἀλεξιπύρον πρὸς τὸ πῦρ. Οἱ χρωματισμοὶ ἀναφάνονται ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς θερμότητος καὶ εξαφανίζονται διὰ τῆς φύσεως.

Φυτῆλιον ἑκαστον λάμπας.

Τρίβετε μέχρι οὐ μεταβάλλετε εἰς κόνιν ἴσην δις ἰσὺν γαιάνθρακος καὶ μαγγανησίου, τὰ ὅποια ἀναμιγνύετε μὲ πίσσαν (κατράμι). Ἐξ αὐτοῦ κατασκευάζετε ζύμην τινά, ἣν πέρτε εἰς τὴν φυτῆλοδόχην. Ἡ ζύμη αὕτη ἀπορροφᾷ τὸ ἔλαιον καὶ τὸ πετρέλαιον, καὶ ἀναπληρᾷ τὸ φυτῆλιον χωρὶς νὰ καίηται καὶ ἐλαττωταί ποτέ.

Ἡὼς καθαρίζονται τούλια καὶ δαντίλια.

Κάμετε πυκνὴν σαπωνάδην ἐκ λευκοῦ σάπωνος, βυθίσατε τὰ τούλια καὶ τὰ λευκὰ τρίγαντά σας καὶ ἀφήσατε ὅλα ὅμοῦ νὰ σιγοβράσωσιν ἐπὶ 1)4 τῆς ὥρας. Τὰ ἀποσύρετε τῆς γύτρας, τὰ σφίγγετε ἐντὸς τῆς χειρὸς χωρὶς νὰ τὰ τρίψητε, βυθίσατε τὰς κατ' ἐπανάληψιν εἰς ψυχρὸν ὕδωρ καὶ τελευταῖον εἰς ὕδωρ, ἐν ᾧ ἔχετε διαλύσει ὀλίγον λουλάκι. Βυθίσατε τὰ ἀμέσως μετὰ ταῦτα εἰς ἐλαφρὰν διάλυσιν κόμμεως ἀραβικοῦ (gomme arabique) ἀποσταλάξατε διὰ τῆς χειρὸς καὶ ἀπλώσατε ἐπὶ μαλλίνης κουβέρτας ἢ ἐπὶ λευκῶν σινδόνων, προσαρμόζουσα καλῶς διὰ καρφιδῶν. Ἀφήσατε νὰ στεγνώσῃ χωρὶς νὰ σιδηρώσῃτε.

Κατὰ τῶν μακρῶν κηλίδων τῶν ὕλων τῶν λαμπῶν.

Οὐδὲν δυσκολώτερον νὰ καθαρισθῇ, ὅσον αἱ μακρὴ εἰκὼν κηλίδες, αἵτινες κρυσταλοῦνται ἐπὶ τῆς ὕλου διὰ τῆς καθ' ἑκάστην ἀναπτυσσομένης ἐν τῇ ὕλει θερμότητος. Τρίβετε εἰς λεπτὴν κόνιν ὕδροχλωρικὴν ὀξὺ καὶ διὰ τεμαχίου φλανέλης τρίβετε τὴν κηλιδωμένην ὕλην σας μὲ τὴν κόνιν ταύτην, δι' ἣς καὶ πάραυτα καθαρίζεται.

Κατὰ τῆς τοῦ καπνοῦ ἀποφορᾶς.

Πολλὰ καὶ πολλοὶ ἀπέσκονται εἰς τὴν ὄσμην τοῦ καπνοῦ. Ἄλλ' οὐδὲν ἀηδέστερον τῆς ἀποπονεῖς ἀνθρώπου κακίζοντος, ὅτε τὴν πρῶταν ἡστίς ἔχει τὸ στόμα καὶ τοὺς ὀδόντας ἀκάθαρτους. Πρὸς ἐντελή τοῦ στόματος καθαρισμὸν κατασκευάζετε τὸ ἐξῆς ρευστόν, δι' οὗ κατὰ πᾶσαν πρῶταν πλύνετε τὸ στόμα. Χλωροῦχον ἄσβεστον ἔξῆρον 12 γραμ. (4 δρ.) ἐν δικλύσει ἐντὸς 60 γραμ. ἀπεσταλαχμέλου ὕδατος, Φιλτράρετε καὶ προσθέτετε οἰνοπνευμα 3ῷ βαθμ. 60 γραμ. ἔλαιον γαρύφαλλου 0,1 γραμ. ρίπτετε ἐν κοιλίᾳ σιν κερρὲ ἐκ τοῦ ρευστοῦ τούτου ἐντὸς ἑνὸς ποτηρίου ὕδατος.

ΑΠΟ ΤΟ ΘΙΒΕΤ

Ἡ Λάσσα. — Τὸ ἁγιοσύριον τοῦ Δαλάι Λάμα — Ἡ Ἀγγλική κατοχή.

Ἡ Λάσσα, ἡ πόλις τοῦ γασῦ τοῦ Βούδα καὶ τοῦ Δαλάι-Λάμα ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν οὐδέποτε ἐπατήθη ἀπὸ τοὺς πόδας Ἑυρωπαίων. Ὁ Σβέν-Χέδιν, ὁ Σουηδὸς ταξιδιώτης, διήλθεν ἐνδεδυμένος ὡς Μαγγόλος προσκνητὴς ὁλόκληρον τὸ Θιβέτ, δὲν ἠδυνήθη ὅμως νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν « Ἀγίαν Πόλιν ». Αἱ περὶ Λάσσας πληροφορίες τοῦ Ἀγγλοῦ Μήμιγκ κατὰ τὸ ἔτος 1811 καὶ αἱ τῶν Γύλλων Ἰησουϊτῶν Χονκ καὶ Καβέτ, οὔτινες τὸ 1844 ἕως 1846 ἔμειναν ἐκεῖ, περιέχουν πολὺτιμον συμβολὴν διὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ Θιβέτ, ὡς καὶ αἱ ἐκθέσεις τοῦ Ἰνδοῦ Σιέν ἀπὸ τοῦ 1866 καὶ 1878, αἵτινες κατετέθησαν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Γεωγραφικὴν Ἐταιρίαν αὐτὰ εἶναι τὰ μόνα ἔργα, ἐξ ὧν γνωρίζομεν τι περὶ τῆς μυσηριώδους πόλεως.

Ἡ Λάσσα κείται 3630 μέτρα ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, ἐπὶ ὑψόμετος περικυκλωμένον πανταχόθεν ὑπὸ ἐψηλῶν βουνῶν, ἐν μίλῳ μακρὰν ποταμοῦ, ὅστις ποτίζει τὰς πεδιάδας. Ἡ πόλις παρουσιάζει μὲ τὸ παλαιὸν τοῦ Δελάι Λάμα, τὰ πολυάριθμα Μοναστήρια καὶ τοὺς πυργίσκους τῆς μεγαλοπρεπὲς θέαμα. Ἡ λέξις Λάσσα σημαίνει « ἔδαφος τοῦ Θεοῦ » κατὰ τὸν Χονκ, οἱ δὲ Μαγγόλοι τὴν καλοῦσιν « Αἰώνιον ἁγιοσύριον ». Αἱ κεντρικαὶ ὁδοὶ εἶναι εὐρεῖαι καὶ εὐθύται καὶ διὰ τὸν καιρὸς εἶναι ξηρὸς καθαρά. οἱ στενοὶ τῆς ὁμοῦ δρόμοι εἶναι ἀπεριγράπτως ρυπαροὶ καὶ πλήρεις μεγάλων ἀγρίων σκύλων. Μέρη τῶν οἰκιῶν εἶναι ἐκτισμένον ἀπὸ πέτρας, οἱ πλείοται δὲ ἀπὸ πηλίνους πλίνθους. Εἰς τὰ προάστια εὐρίσκει κανεὶς οἰκίας ἐκτισμένας ἀπὸ κέρατα βοῶν καὶ προβάτων.

Ἡ Λάσσα δὲν εἶναι μόνον τὸ κέντρον τῶν μοναχῶν καὶ ἡ ἴδρα τοῦ Πατριάρχου τῶν Βουδιστῶν, ἀλλὰ καὶ ὁ σκοπὸς τῶν προσκνητῶν ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τῆς Μαντισονρίας καὶ τῆς χώρας τῆς Βαϊκάλης. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ προσκνητῆται οἱ ὅποιοι μεταβαίνουν εἰς Λάσσαν ὅπως προσκνητῶσιν τὸν Βούδα, ζητήσουσιν ἄφραση ἁμορῶν καὶ παρακαλέσουσιν καλὴν ταξιδίον διὰ τὴν ψυχὴν των, λαμβάνοντες ἱερὰ ἐνθύμια ἐκεῖθεν ἐξ οὗ φαίνεται ὅτι ὑπάρχει ἐκεῖ καὶ βιομηχανία. Ἐκτὸς τούτου ἡ Λάσσα εἶναι τὸ κέντρον τοῦ ἐμπορίου τοῦ Θιβέτ μὲ τὴν Κίνα καὶ τὸ Τονγκουάν, εἰς μεταξωτά, ἰάπητας, πορσελάνην καὶ τσαῖ.

Ὁ γὰρ τοῦ μεγάλου Λάμα δὲν θεωρεῖται μόνον ὡς ἔδρα τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀλλὰ καὶ ὡς Κυβερνητικὸν κέντρον καὶ ἔδρα τῆς πολιτικῆς διοικήσεως. Ἡ οἰκοδομὴ εἶνε τριώροφος καὶ εἰς

τὴν κορυφὴν ἔχει ἕξ ἐπιχρῖστους στήλος. Τὸ ἐσωτερικὸν περιέχει πλείστους ναῖσκους μὲ ἄμφια. Πλείστοι ἄλλοι ναοὶ ὑπάρχουν: ὁ Σχούμουλεν, Τάνναλιγκ καὶ Σχόσονγκο. Τὸ Ποτάλα τὸ παλαιὸν καὶ γὰρ τοῦ Δαλάι Λάμα ὑπεριερεῖ ὅλων ἐπὶ τῶν λόφων ἐπὶ τῶν ὁποίων εἶναι ἐκτισμένον καὶ ἀποτελεῖ πόλιν ὁλόκληρον ἐντὸς τῆς πόλεως.

Αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες πληροῦνται ὑπὸ ἐκτενῶν περιγραφῶν τῆς πόλεως Λάσσα καὶ τοῦ ἱεροῦ ὄρους Ποτάλα, πρὸ τοῦ κάλους καὶ τοῦ πλούτου τῶν ὁποίων οἱ Ἀγγλοὶ ἀνταποκρίται ἔμειναν ἐκθαμβοί. Ὁ ἀνταποκριτὴς τῶν Καιρῶν ἐνθουσιωδῶς περιγράφων τὸ πρὸ αὐτοῦ ἐκτετατὸν ἀπαράμυλλον, ὡς τηλεγραφεῖ, πανόραμα λέγει, ὅτι ἦτο ἐξαιρετικῶς μαγευτικὸν καὶ ἐπιβάλλον. Ἡ φωνεῖα, ἡ καλύπτουσα τὸν ἱερὸν λόφον, τὰ δασύσκια ἄλλα καὶ οἱ πλοῦτοι κῆποι τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Βουδιστῶν δὲν ἐμεγαλοποιήθησαν ἐπὶ τῶν ἰδόντων αὐτὰ, εἶναι δὲ πράγματι ὡς περιεγράφησαν ὑπὸ τῶν ὀλίγων τοιμηρῶν περιηγητῶν, οὔτινες ἐπληρώσαν ἄλλοτε τὴν μυσηριώδη καὶ ἐπὶ ὁλοκλήρους ἑκατονιαετηρίδας κερυμμένην ἐν σκοτίαις ἱερὰν πόλιν.

Ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ « Ἡμερησίου Ταχυδρόμου » τοῦ Λονδίνου λέγει, ὅτι τὸ ἱερὸν ὄρος Ποτάλα ὑπερβαίνει πάσας τὰς προσδοκίας μας. Οἱ χρυσοὶ θόλοι τῶν παγοδῶν ἀπὸστραπτον ὑπὸ τὰς ἀκτίνας τοῦ ἡλίου ὡς γλῶσσαι πυρὸς, ἐμπνέοντες σεβασμὸν καὶ τρόμον εἰς τοὺς προσκνητῆτας. Καὶ ταῦτα μὲν καθόσον ἀφορᾷ τὰ κάλλη τῆς φύσεως καὶ τῶν οἰκοδομῶν, ἀπὸ σήμερον ὅμως πάντες ἡ Λάσσα νὰ εἶναι τὸ ἱερὸν καὶ μυσηριώδες ἄστυ, περιέρχεται δὲ τὸ Θιβέτ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ἀγγλίας. Αἰσιόγονται αἱ χυρσαὶ τῆς Λάσσας πύλαι εἰς τὴν ἐπικοινωνίαν μετὰ τοῦ ἑσπολίτου κόσμου. Ὁ ἄνευ σήματος τηλεγράφος ἐγκατεστάθη ἤδη ὑπὸ τοῦ ἀγγλικοῦ ἀρχηγέου, εὐρισκόμεθα δὲ σήμερον τὴν ἄμεσον συγκοινωνίαν μετὰ τῶν ὀρειβίων κατοίκων τοῦ μέχρι χθὲς ἀπροσίτου ἄστεος. Ἐντὸς τῶν τριῶν τοῦ ὁποίου δύο ἢ τρεῖς μόνον ἐκ τοῦ ἕξω κόσμου εἰσέδουσαν μέχρι τοῦδε.

Ὅτι τὸ μυσηριὸν τοῦ ἄστεος τούτου ἐλύθη, ἀπὸ μέρους τοῦδε ὁ μυσηριώδης πέπλος, ἐφ' οὗ ἐκαλύπτετο, καίτοι εἴκνε πολλοὺς περιηγητῆτας τοιμητῆτας, εἰς οὐδένα ὅμως τούτων ἐπέερετε τὴν εἴσοδον. Ἡ δὲ Λάσσα θὰ ἐξηκολούθει καλυπτομένη ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ πυκνοῦ πέπλου, ἐὰν δὲν ἔκρυνε τὰ πύλας τῆς ἡ οἰδηρᾶ τῶν Ἀγγλων χεῖρ.

Ὁ πόλεμος μεταξὺ Ρωσσίας καὶ Ἰαπωνίας ἐδημιούργησε μοναδικὴν διὰ τὴν Ἀγγλίαν ἐνκαιρίαν, ὅπως καταλάβῃ τὸ Θιβέτ, διατελοῦν ἀπὸ αἰῶνων ὑπὸ τὴν ἰδανικὴν τοῦ αυτοκράτορος τῶν Σινῶν κυριαρχίαν, μὴ ἀντιλέγοντος δὲ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ. Ἡ Ρωσσία διεμαρτυ-

ρήθη, ὅτι ἡ ἐκστρατεία τῶν Ἀγγλων ἤρξατο νὰ ἀνέρχεται τὰ δύσβατα ὄρη, ὀπισθεν τῶν κρημνῶν τῶν ὁποίων ἐκρύπτετο οἱ φανατικοὶ κάτοικοι τοῦ Θιβέτ, ἀμυνόμενοι διὰ τελευταίαν φορὰν διὰ τὰ ἱερὰ εἰς τοὺς Βουδιστῆς των καὶ τὰς ἀπὸ ἀμνημονεύτων αἰῶνων παραδόσεις των.

Ἄλλ' ἡ διαμαρτυρία τῆς Ρωσσίας σήμερον ὅτι μάλιστα πρόκειται περὶ ἐκτάσεως ἐν ταῖς Ἰνδίας τῆς ἀγγλικῆς ἐπιρροῆς, δὲν ἐλήφθη κἄν ὑπ' ὄψει, θὰ παρέλθῃσι δὲ πολλὰ ἔτη, πρὶν ἢ ὁ Τσάρος διαμαρτυρηθῇ μᾶλλον ἐντόνως καὶ ἀκουσθῇ ἢ διαμαρτυρία του. Ὁ « Ἡλιος » τῆς Νέας Ὑόρκης ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ γράφει τὰ ἐξῆς ἐπὶ τῆς νέας κινήσεως τοῦ Βρετανικοῦ Στέμματος: « Ἐλέχθη, ὅτι ἡ Λάσσα εἶναι τὸ Βατικανὸν τῆς αἰρέσεως τῶν Βουδιστῶν, τῆς γνωστῆς ὑπὸ τὸ ὄνομα Λαμαϊσμός. Ὁ Δαλάι Λάμα εἶναι ἡ κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας, μέγα δὲ καὶ σημαῖνον πρόσωπον. Οἱ ἐκ Κορέας καὶ τῆς Μογγολίας προσκνητῆται οὐδέποτε ἠδύνατο νὰ φαντασθῶσιν, ὅτι οἱ βέβηλοι ὀφθαλμοὶ ἀλλογενῶν καὶ ἀλλοθρησκῶν θὰ ἠτένιζον ποτὲ τὰ ἱερὰ τῆς Λάσσας τεμένη. Δὲν ἦτο δὲ εἰς αὐτοὺς καταληπτὸν, ὅτι ἠδύνατο νὰ ἐπέλθῃ κατοχὴ τοῦ ἄστεος ὑπὸ πλεμίων τῆς πίστεως στρατοῦ. Ἡ εἰδησις τῆς εἰσοδου ἐν τῷ ἄστυ τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ καὶ ἡ ἀδυναμία τῶν ἁγίων ἀνδρῶν νὰ ἐμποδίσωσι τοῦτο θέλει ἐμποισήσει βαθεῖαν αἰσθησιν. ἀπογοήτευσον καὶ τρόμον καὶ ἐπὶ τέλος θέλει ἐπέλθει ἡ ἀγόγγυστος ὑποταγή.

Μέγα εἶναι ὄντως τὸ ἔθνος, ὅπερ καταστρέφει διὰ μίας φραγμαῦς, ἰδρυθέντας ἐπὶ ἑκατονιαετηρίδας. Τὸ Θιβέτ θέλει ἀποτελέσει μέρος τῆς Βρετανικῆς Αὐτοκρατορίας οὐχὶ διὰ προκλήσεως, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐγκαταστάσεως μονίμου ἐν Λάσα Βρετανικοῦ ἀντιπροσώπου. Ἡ « εἰρηρικὴ ἀποστολή », ὅπως ἐξαναγκάσῃ τὸν Δαλάι Λάμα νὰ σέβηται τὰς ἐμπορικὰς αὐτοῦ ἐποχρέωσεις ἔληξεν, ὡς πάντες οἱ παρακολουθῶντες τὰ τῆς ἐν ταῖς Ἰνδίας ἱστορικῆς ἐξελίξεως, προεῖδον, ὅτι ἤθελε καταλήξει δι' αἵματοχυσίας, ἢ ὁ ἀληθῆς σκοπὸς ἦν ἡ κατοχὴ.

ΣΚΕΨΕΙΣ

Ὅσον ἀσθενέστερον εἶνε τὸ σῶμα (γυναικὸς τινος) τόσο ἐπιτακτικώτερον, ὅσον δὲ ἰσχυρότερον τόσο εὐπειθέστερον. Πάντα τὰ σαρκικά πάθη εἰς τὰ ἀκτεθηλυμένα σώματα ἐπιβιβάζονται τόσο περισσότερον, ὅσο ὀλιγώτερον δύνανται νὰ κορέσωσιν αὐτὰ.

X

Ἡ ἀνάγκη, ὅταν δοκιμάζωμεν αὐτήν, εἶναι κόπος, ἀλλ' ὅταν τὴν θεραπεύωμεν, εἶνε ἀπόλαυσις.

ΞΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Η ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Καθημερινῶς, ἀπὸ εἰκονοματίας ἤδη, ὁ Πέτρος Μπουρσὺ ἐπανήρχισε τὴν ἐσπέραν, κατ' ἀντίστροφον διεύθυνσιν τὴν τροχίαν, ἣν εἶχε διαγράψει τὴν προῖαν. Ἦτο τὸ ἀξιοθρήνητον ἐκκεμιστὸν ὁποῖον λαμβάνει ὀρμὴν, ὅπως ἀνέλθῃ μέχρι οὐρανῶν καὶ ἐπαναπίπτει ἀμεταβλήτως ἐπὶ τοῦ μαγνητίζοντος ἐδάφους.

Εἰ καὶ δὲν εἶχεν ἐτι φθάσει εἰς τὸ τεσσαρακοστὸν ἔτος, ἠσθάνετο ἑαυτὸν γεγηρακότα καὶ ἐπιτέλως παρακμάσαντα· τὸν εἶχον ἐγκαταλείψει τὰ ὄνειρα, αἱ χίμαιραι, αἱ ἐλπίδες.

Ἐξυφασμένος τρόπον τινὰ ἐκ τῶν αὐτῶν χειρονομῶν, τῶν αὐτῶν ἐνασχολήσεων, τῶν αὐτῶν μεριμνῶν, ὁ γραφειοκρατικὸς βίος του τῷ ἐφαίνετο βδελυρῶς μονότονος. Ὁξὺς κωδωνισμὸς τοῦ ἐξυπνητηρίου, δῆσθμος ἐφύπνισις, ἀμφίσεις διεξαγομένη « ἄνε οὐδέ » διὰ τῶν κεκατονισμένων κινήσεων, πορεία βιασικὴ τὴν ὁποῖαν ἐπιμηκύνει ὁ φόβος τῆς βραδύτητος, καὶ ὁ σκοπὸς πάντοτε ὁ αὐτός: νὰ σπεύσῃ ὁλοτοχῶς νὰ ἐγκαθιδρυθῇ ὀπισθεν τῆς θυρίδος Κ καὶ νὰ ἀρχίσῃ νὰ μελανῶν ἀτελεύτητα κατάστιχα, φέροντα τὴν ἐπικεφαλίδαν τῆς Ἀφρικανικῆς Τραπεζῆς!

Παρὰ τὴν ἀηδίαν, ἣν ἔδοκίμαζεν, ἐπεδείκνυν ἐν τῇ ἐργασίᾳ του σύντονον προσοχὴν καὶ λεπτεπίλεπτον ἀκριβείαν. Μὲ τὴν σκέψιν ἀλλαγῆ, ἔκαμνε τοὺς λογαριασμοὺς του μετὰ τῆς ἀλανθά στον ἀκριβείας ὑπολογιστικοῦ μηχανήματος, διὸ καὶ οἱ προϊστάμενοί του ἠσθάνοντο πρὸς τὸ προτυπον αὐτὸ τῶν ὑπαλλήλων τὴν κάπως περιφρονητικὴν ἐκείνην ἐκτίμησιν, ἣν οἱ πάτρωνες παραχωροῦσι τοῖς ὑπ' αὐτοῦς. Ἐτρεφον πρὸ πάντων ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν τιμότητά του. Ἐθεώρουσιν, ἄλλως τε, αὐτὸν ἐπαρκῶς ἀνταμειφθέντα διὰ τὰς εἰκονοματίας αὐτοῦ ὑπηρεσίας διὰ τοῦ προσφάτου αὐτοῦ διορισμοῦ ὡς ὑποδιευθυντοῦ, μὲ μισθὸν 3,500 φράγκων ἐτησίως. Ἐπειδὴ ἦτο ἄγαμος καὶ ἔζη μόνος, ἐπειδὴ δὲν ἐμεμημοίρει, τὸν ὑπέθετον ἀνείως ζῶντα καὶ εὐχαριστημένον ἐκ τῆς τύχης του. Ἄλλ' ἐκεῖνος διεπίστου μετὰ πικρίας, ὅτι πάντων καλῶς ὑπολογισμένων, — μετὰ τὴν ἀφάρεσιν τῶν ἀπαραίτητων ἐξόδων του, καὶ τοῦ

μηγιάον επιδόματος τὸ ὁποῖον ἐχορήγει εἰς τοὺς ἀναπήρους γηραιούς αὐτοῦ γονεῖς, τῷ ἔμμεν ἀκριβῶς ἐν καὶ μόνον γαπολέονιον, ὅπως διασκεδάσῃ, κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον.

Εἴ και δὲν ἐστειρεῖτο τῶν ἀπαραιτήτως χρειωδῶν, ὅπως ἄλλοιτε, ἐλύσσα ἐν τούτοις διὰ τὴν πτωχίαν του, περὶ ἧς οὐδέποτε ὀμίλει ἐξ ὑπερηφανείας, καὶ τὴν ὁποίαν οὐδὲν ὑπόπτευν, διότι τὰ ὑποδήματά του ἦσαν πάντοτε σιλιπνά, τὰ ἐνδύματά του ἀκηλίδωτα, καὶ ἡ γραβάτα του καλοδεμένη ἐπὶ ὑποκαμίσου ἀμφιβόλου λευκότητος. Τὴν ἐσπέραν ὅτι μετὰ τὴν ἔξοδόν του ἀπὸ τοῦ γραφείου, διηυθύνετο εἰς τὰ μεγάλα βουλεβάρτα, τὸ μίκος, ἡ ὄργη, ὁ ἀκρατος πόθος τῷ ἔδακνον τὴν καρδίαν. Τὰ πάντα ὑπεδαύλιζον τὰς ἐπιθυμίας του: ἡ ἀληθὴς πυρκαϊὰ τῆς μακρῆς σειρᾶς τῶν ἐξ ἠλεκτρικοῦ φωτὸς ρεκαμῶν, αἵτινες ἀπίσπρατον ἐπὶ τῆς μειώτης τῶν ὑψηλῶν οἰκημάτων, τὰ φωτόλονται καταστήματα μετὰ τὰς σαγηνευτικὰς αὐτῶν προθήκας, οἱ μνησχορῶμα σπινθηρισμοὶ τῶν πολιτίμων λέθων, τὰ περικόμια ἰδιωτικὰ ὄχηματα, τὰ παρέρχόμενα ἐν ἐρῶν τῶν ὑπερηφάνων ἔπων τριποδισμῶν, τὰ ροχαζόντα πολυπληθῆ αυτοκίνητα, ὅλος τέλος ἐκεῖνος τῆς ὑπάτης πολιτείας ὁ ἀπειροποικίλος σαρφετός. Ἄλλ' αἱ γυναῖκες πρὸ πάντων μὲ τὰς προκλητικὰς αὐτῶν ἀμφιέσεις καὶ στάσεις ὑπέβαλον αὐτὸν εἰς τὴν βάσανον τοῦ Ταντάλον.

Κάποτε βλέπων κατεργομένης ἐκ τῶν πολυτελειῶν ὀχημάτων ταύτην ἢ ἐκείνην τὴν πεφημισμένην ἐπὶ καλλόνῃ Παρισίῳ, ἠσθάνετο αἰφνης ἐν τῷ στήθει του ψυχρὴν κακούργον.

Αἰδύμος ἀδελφὴ τῆς φιλοδοξίας, ἡ ἐπιθυμία, εἶναι, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἰσχυρότατος μοχλός.

Εἰς τὸν Πέτρον ἐν τούτοις Μπουρσιὲ οὐδόλω ἐχρησίμευσεν αὐτή. Οὐδέποτε ἠδυνήθη νὰ ἐξεύρη καλλιτέραν θέσιν, ἴσως ἐξ ἀτυχίας, ἀλλὰ μᾶλλον ἐξ ἀναποφασιστικότητος καὶ τοῦ φόβου μὴ διακινδυνεύσῃ τὸν ἐπιούσιον, τοῦ φόβου τοῦ, ὅστις παραλύνει τὴν ἐνεργητικότητά πάσης κατηγορίας ὑπαλλήλων. Ἄλλως τε, ἠγνόει τὴν τέχνην τοῦ ραδιοεργεῖν, καὶ δὲν ἤξευρε νὰ ἐκμεταλλεύεται τὰς σχέσεις του.

Τέλος, ἀνέμενε πάντοτε ἐκτακτὸν τινα εὐκαιρίαν. Τῷ ἐφαίνετο ὅτι ἡ τύχη θὰ τὸν ἀπεξημίωσεν αἰφνης ἡμέραν τινὰ διὰ τὰ μακρότατα τῶν στερήσεων αὐτοῦ ἔτη παρέχων αὐτῷ μετὰ περιουσίας πλοῦτη καὶ εὐμάριαν.

Ἄλλ' ὁ χρόνος διαρρέων ὁμοιόμορφος ἀπὴμβλινε μικρὸν καὶ κατ' ὀλίγον τὴν περὶ τοῦτον ἐμπιστοσύνην του. Ἡ ἀποθάρρυνσις συνεπήγετο τὴν ἐγκατερέθει. Ἐπειδὴ ὑπεράγαν διακαῶς ἐπόθησε, μυχαίματα ἐπεθύμησε ἴσα ὁμοῦ πράγματα, κατήντησε νὰ μὴ ἐπεύχεται πλέον τίποτε. Ἐμειδία εἰς τὰ δειλασικὰ τῆς φαντασίας του

πλάσματα, ἠγνόει ὅτι ἡ εὐκαιρία οὐδέποτε θὰ παρουσιάζετο.

II

— Κύριε, ὁ κ. Αντέιλ ἠσθάνετο ἔξαφνα καὶ ζητεῖ νὰ σὰς ἴδῃ ἀμέσως.

Ὁ κ. Αντέιλ ἦτο ὁ κεντρικὸς ταμίας τῆς Ἀφρικανικῆς Τραπεζῆς. Ἀκόλαστος, χαρτοπαίκτης, πάντοτε τρέχων κατόπι ποδογίρον τινός, δὲν ὄφειλε τὴν θέσιν του παρὰ εἰς τὴν στενὴν συγγένειαν μετὰ τοῦ διευθυντοῦ. Τὴν ἐπαύριον τῶν ὄργων του, ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ κινηθῆ καὶ ἐκ τῆς ἐξαντλήσεως, παρεκάλει τὸν Πέτρον Μπουρσιὲ νὰ διακανονίσῃ τοὺς λησμούς καὶ νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν ἐκάστοτε κατάστασιν τοῦ ταμείου. Εἰς τρόπον ὥστε οὗτος ἔγνώριζεν ὅλος τὰς λεπτομερείας τῆς ὑπηρεσίας, τὸ μυστικὸν τοῦ μεγάλου χρηματοκιβωτίου, ὅλον τὸν πολυπλοκὸν τῶν κλειθρῶν μηχανισμόν, καὶ προσέειπε τὸν τρόπον τοῦ νὰ ἀποφύγῃ τις νὰ προκαλέσῃ τὸν ἠλεκτρικὸν κωδωνισμόν.

Δειπνήσας ἐν τάχει, ὁ Πέτρος Μπουρσιὲ ἔδραμεν εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ ταμείου.

Ὁχρὸς μὲ ὑαλώδεις τοὺς ὀφθαλμούς, τὰ μέλη ἐξωθηκῶτα καὶ παγωμένα, ἔκειτο ἐπὶ τῆς κλίνης. Ἡ σύζυγος καὶ ἡ κόρη του ἦσαν εἰς λουτρόπολιν τινα. Ἦτο λοιπὸν μόνος ἐν τῷ κενῷ διαμερίσματι μὲ μικρὰν ἐνῆθη θεραπευτίδα, ἧς διετέλει ἤδη ἐν ἀναστατώσει.

— Φίλε μου! πάγω κατὰ διαβόλον! Ἡ καρδιά δὲν δουλεύει πιά. Παρημέλησα πολὺ τὰς συμβουλὰς τῆς Ἐπιστήμης μὲ τὰς καταχρήσεις σου ἕκαμα ἀπὸ κάθε τι καλὸ ποῦ ἔχει αὐτὴ ἡ ζωὴ. Ἦλθεν ἡ στιγμή νὰ τὰ πληρώσω ὅλα μονομῶς!

Δίχως νὰ ἀκούσῃ τοὺς ἐγκαρδιωτικὰς του λόγους, ἐξήγγισεν εἰς τὸν φίλον τὴν ἀνέμενε παρ' αὐτοῦ. Δὲν εἶχε τὴν συνείδησιν καθαρὰν ἢ ἐσακλονθητικὴν ἀτυχία του εἰς τὸν βακαρὰ τὸν εἶχεν ἐξωθήσει εἰς ἔνοχόν τινα πράξιν: εἶχεν ὑπεξαιρέσει, μετὰ τῆς σταθερᾶς προθέσεως: νὰ τὰ ἀποδώσῃ, ἐξ χιλιάδας φράγκων ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου. Ὅπως γνωστοποίησεν τὴν ἀλήθειαν εἰς τὸν θεῖον του, τὸν διευθυντὴν, καὶ ἀποσοβήσῃ πᾶν σκάνδαλον ἢ οἰανδήποτε ἐνόχλησιν εἰς τὴν σύζυγόν του, ἐπαπαυέτο ἐπὶ του Μπουρσιὲ.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην κατέφθασεν ὁ ἰατρός. Ἦδη ἀπὸ τοῦ κατωφλίου συνωφρυνώθη καὶ ἐτόνισε βροντωδῶς:

— Σὰς τὸ εἶχα πῆ, ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ χωρατεύετε μὲ τὴν καρδιά σας!

Ἐν τῷ ἀντιθαλάμῳ γράφου συνταγὴν τινὰ ἐδίλωσεν, ὅτι ὁ ἀσθενὴς ἦτο ἀνεκκλήτως καταδικασμένος καὶ ὅτι ἦτο κατεπεῖγον νὰ εἰδοποιηθῆ ἡ οἰκογένειά του. Μίαν ὥραν μετὰ τοῦτο ὁ Αντέιλ ἔσχε νέαν σνγκοπὴν καὶ ἀπέθανεν.

Ἐπὶ τινος ἐπίπλου ὁ Μπουρσιὲ διέκρινε λεπτῶς ἐπεξεργασμένην κλεῖδα τὴν ὁποίαν ἀεγνώρισεν ἄνευ δυσκολίας. Τὴν ἔλαβε λάθρα καὶ ἐξῆλθεν, ὑπὸ τινα πρόφασιν, τοῦ δωματίου.

Ἡ εὐκαιρία ἦν ἐπὶ τοσοῦτον εἶχε ἀναμείνει παρουσιάζετο ἐπὶ τέλους.

Συνεδύασε τολμηρὸν τι σχέδιον, καὶ προέβη εἰς τὴν ἄμεσον αὐτοῦ ἐκτέλεσιν.

Μετὰ τινα λεπτὰ εὗρίσκετο πρὸς τοῦ καταστήματος τῆς τραπέζης. Ἄντι νὰ ἀνέλθῃ παράστα εἰς τὸν τρίτον ὄροφον, ὅπου εὗρίσκοντο τὰ δώματα τοῦ διευθυντοῦ, κατηνύνηθη εἰς τὰ γραφεῖα. Ὁ νυκτοφύλαξ ἐκάτιζε σιγαρίτον πρὸ τῆς ἐξωθύρας αὐτῶν. Ὁ Πέτρος Μπουρσιὲ τῷ ἀφηγήθη μετὰ πολλῶν λεπτομεριῶν τὸ τέλος τοῦ Αντέιλ, ἔπειτα προσέθηκεν ὡς ἐν παρόδῳ:

— Ἄ! εἶμαι κατασκοιωμένος! Πήγαυε νὰ εἰδοποιήσῃς τὸν πάτριον, ὅπως μὲ δεχθῆ, ἐγὼ κατ' αὐτὸ τὸ διάστημα ἔχω νὰ συντάξω μερικὰ τηλεγραφήματα.

Ὁ νυκτοφύλαξ ἄνευ τινὸς δυοπιστίας διηυθύνθη εἰς τὴν κλίμακα. Μόλις εἶχε στρέψει τὰ πόδια, ὁ ἄλλος ὤρμησε πρὸς τὸ χρηματοκιβώτιον. Διέκοψε τὴν μετὰ τοῦ ἠλεκτρικοῦ κώδωνος ἐπικοινωνίαν, ἔθεσεν εἰς κίνησιν τὸν ἀπόκρυφον μηχανισμόν, εἰσῆγαγε τὴν κλεῖδα. Ἡ βαρεῖα θύρα ἐστράφη περὶ τοὺς στρόφιγγάς της. Ὁ ἰδρὸς ἐπλημμύρισε τοὺς κροτάφους του, αἱ χεῖρες του ἔτρεμον, ἐν τῷ στήθει ἡ καρδιά του ἔπαλλε βραχίως. Δι' ὑπεριτάτης τινὸς θελήσεως κατέσχυνε τῶν νεύρων του, καὶ ἐπλήρωσε τὰ θυλάκιά του ἀπὸ δέσμας κτανῶν τραπεζογραμματίων. Ἐπειδὴ ὑπῆρχε μέγας σωρὸς τοισούτων, ἀπέκρινε τινα ὑπὸ τὸν ζωστήρα τῆς περισκελίδος του καὶ ἄλλα εἰς τὸ ἐμπρόσθιον μέρος τοῦ ὑποκαμίσου του.

Ὅτε ὁ νυκτοφύλαξ ἐ-ἀνῆλθεν, εἶρε τὸν Πέτρον Μπουρσιὲ καθήμενον πρὸ τραπέζης καὶ γράφοντα μετὰ προσοχῆς.

Εὐθὺς ἄμα ὁ κλέπτης ἐπανῆλθεν εἰς τὴν κατοικίαν του ἐξέσπασεν εἰς γέλωτα θυριάμβου καὶ ἀγαλλιάσεως. Κατάκλειστος ἐν τῷ δωματίῳ του ἠρῶνιμυσε τὴν περιουσίαν.

Ἀνῆρχετο εἰς τὸ στοργυλλὸν ποσὸν τῶν ἐκατὸν ἐβδομήκοντα πέντε χιλιάδων φράγκων. Ἀπέθηκε τὴν ὅλην δέσμην ἐν τῷ βάθει παλαιοῦ κτιρίου διὰ πῖλους, κεκαλυμμένον ὑπὸ κοπιροτοῦ, καὶ μετέβη νὰ ἀγροννήσῃ ἐπὶ τοῦ μακαρίτου. Τῷ ὄφειλε βεβαίως τοῦτο. Ἐπανεθήκε τὴν κλεῖδα τοῦ χρηματοκιβωτίου ἐκεῖ, ὅπου τὴν εἶχε λάβει, καὶ ἐβοήθησε τὴν ὑπηρετίαν, τῆς ὁποίας οἱ ὀδόντες ἐκ τοῦ τρέμου συνεκρούοντο, νὰ κάμῃ τὴν τελευταίαν ἐνδυμασίαν τοῦ Αντέιλ.

Τὰ γεγονότα ἐξευκλήθησαν λογικῶς. Πόρρω τοῦ νὰ διεγείρῃ ὑπονοίας ὁ Πέτρος Μπουρσιὲ ἐπροβιάσθη εἰς τὴν χηρεύσασαν θέσιν.

Αὐτὸς οὗτος προσέβη εἰς τὴν ἐνώπιον μαρτύρων καταγραφὴν τοῦ περιεχομένου τοῦ χρη-

ματοκιβωτίου καὶ ἐξηκρίβωσε, κατὰ τὰ τηρούμενα βιβλία, τὸ ποσὸν τῶν ὑπεξαιρέσεων.

Κατὰ τὴν κρίσιν αὐτὴν περιστάσιν δὲν ὑπῆρξεν ὁ μᾶλλον τεταραγμένος. Πρῶδηλος ἦτο ἡ σύγχυσις τοῦ διευθυντοῦ, ὅστις ἀνησῶχει διὰ τὴν ἰδίαν τὸν εὐθύνῃν καὶ μετεμέλετο πικρῶς ἐπὶ τῷ ὅτι εἶχε καλύψει διὰ τῆς προστάσεως του τὸν ἀχρεῖον ἀνεμῶν του. Φοβούμενος λοιπὸν μὴ καταστῆ ὁ ἴδιος ὑπόλογος διὰ τὸ ἔλλειμμα, ἐνήργησεν οὐτωςὲν ἐπιδειξίως παρὰ τῷ διοικητικῷ συμβουλίῳ. Ὅστε ἡ ὑπόθεσις κατεπνίγει ἐν τῇ γενέσει της.

Ὁ Πέτρος Μπουρσιὲ εἶχεν ἄρα ἐπιτύχει. Βεβαίως δὲν ἦτο ἡ ὄνειροποληθεῖσα ὑπέρογκος περιουσία, ἀλλ' ἦτο σπουδαιότατη ἀπαρχή, ἡ παρκὴς κεφάλαιον, τῆ βοήθειά τοῦ ὁποίου ἀνῆρ ἐβφύης καὶ δραστήριος νὰ ἠδύνατο κερδίσει ἑκατομμύρια ὄλα. Ἄλλ' ἔνα δυνηθῆ νὰ χρησιμοποίησῃ αὐτὸ, ἔπρεπε νὰ ἔχη πᾶσαν τὴν ἐλευθερίαν του. Ἐφόσον διέμενεν εἰς τὴν Τράπεζαν θὰ εἶχε τοὺς βραχίονας δεομενμένους, καὶ ἀφ' ἑτέρου, μία παραίτησις ἤθελε φανῆ ὑπόπτως παράδοξος τὴν ἐπαύριον τοῦ προβιασμοῦ του.

Ἀπεφάσισε νὰ ζητήσῃ, ἄδειαν ἀπουσίας ἔνεκα λόγων υγιείας. Βραδύτερον θὰ διέδιδε τὸν μῦθον κληρονομίας, ἧς τῷ ἦλθεν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Μόνον ἐν χαριστικὸν πιστοποιητικὸν ἰατροῦ τῷ ἦτο ἀναγκαῖον, διότι δὲν ἔβλεπε τίνα πάθησιν ἠδύνατο νὰ προσφασισθῆ. Ἀπεφάσισε νὰ προσποιηθῆ καρδιακὴν τοιαύτην, ἔνεκα τοῦ δυσκόλου τῆς ἐξακριβώσεως. Τῇ ἀληθείᾳ, δὲν θὰ ἠδύνατο τις νὰ εἴπῃ, ὅτι ἦτο ἐντελῶς ἀνεπαφρος, οὕτως εἶπε, ὡς πρὸς τὸ κεφάλαιον αὐτό. ἠσθάνετο ἐνίοτε πνιγμούς καὶ βιαίους παλμούς, τοὺς ὁποίους ἐπεδείνου, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς κλοπῆς, ἡ διηνεκὴς ἐντασις τῶν νεύρων. Δὲν ἐφάνετο τὸ πρᾶγμα ἰκανῶς σοβαρὸν, ὥστε νὰ ἀνησυχῆσῃ, ἀλλ' ἡ ὄλος φυσικὴ ἐπιμονὴ τῶν φόβων τούτων τὸν ἐξώργιζεν. Κατηγγόρει ἐαυτὸν ἐπὶ ἀδυναμίᾳ χαρακίτης.

Ὁ πρῶτος ἰατρός τὸν ὁποῖον συνεβουλεύθη ἐπῆρξεν ὁ τοῦ Αντέιλ. Τὸν εἰσηθοσκόπησεν ἐπισταμένως, μετὰ πολλῆς τῆς εὐσυνειδησίας.

— Διὸς ἐκεῖ τὸ σύμπτωσις! Ἔχετε τὴν ἰδίαν μὲ τὸν ἀποθανόντα φίλον σας ἀσθένειαν! Εἶθε ἡ τύχη του νὰ σὰς χρησιμεύσῃ ὡς παράδειγμα. Ἀποφεύγετε τὴν κόπωσην, τὰς σνγκνήσεις! Ἀπέχετε ἐπιμελῶς πάσης καταχρήσεως! Ἀνοῖξατε μὲ ἄλλους λόγους, τὰ μάτια σας καὶ κάμετε τὰ ἑκατό, εἰδεμὴ θ' ἀρχίσουν ἀμέσως αἰκρίσεις! Ἴδοὺ τὸ ζητηθὲν πιστοποιητικόν.

Ὁ Πέτρος Μπουρσιὲ ἐξῆλθε τῆς ἰατρικῆς ταύτης ἐπισκέψεως κατὰπληκτος. ἠσθάνθη ἐαυτὸν κακῶς ἔχοντα. Ἡ ἰδέα ὅτι ἠδύνατο νὰ τελευτήσῃ ὅπως καὶ ὁ Αντέιλ τὸν ἔκαμε νὰ ἀναιριχιάσῃ.

Τὴν νύκτα ἔσχε φρικτὴν ἐφάλην καὶ ἐπα-

νεῖδε τὴν πελιδνὴν καὶ ἠλλοιωμένην τοῦ νεκροῦ μορφῆν. Ἀγνάνισθη ἔντρομος, μὲ τὴν καρδίαν πάλλονσαν μέχρι διαρρήξεως. Ἡ προειδοποίησις τοῦ δόκιωτος τῶ ἐφάνη λίαν ἀπειλητικὴ. Ἀκουσίως πῶς ἤρχισε νὰ ἀνέρχεται καὶ κατέρχεται τὴν κλίμακα βραδέως καὶ μετὰ πολλῶν προφυλάξεων, ἐμετρίασε τὴν ζωηρότητα τῶν χειρονομιῶν του, ἐσιγήριζε συχνὰ τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ συνάμα παρεπονεῖτο ὡς βαρέως πάσχων, τῶ θνηρωτῶ καὶ τοῖς συναδέλφοις του.

Μὴ δυνάμενος πλέον νὰ κρατηθῆ μετέβη νὰ συμβουλευθῆ ἕνα διάσημον ἐπὶ τοῦ νοσήματός του εἰδικόν. Ἡ μακρὰ ἐν τῶ ἀντιθαλάμῳ ἀναμονή, ὁ φόβος τῆς διαγνώσεως, αἱ συγκινήσεις τῶν τελευταίων τοῦτον ἡμερῶν εἰς 10 αὐτὴν τὸν περιήγαγον ἀνασιτάτωσιν, ὥστε καὶ αὐτὸς ἀπεφάνθη περὶ ἀνωμάλου λειτουργίας τῆς καρδίας ἄνευ ὁμως οὐδενὸς τοῦ ἀμέσως ἐπιφόβου. Ἡ τελευταία αὕτη ἐπιφύλαξις δὲν καθηράχασε ποσῶς τὸν Πέτρον Μπουρσιέ. Δὲν τῶ ὑπελείφθη πλέον οὐδεμία ἀμφιβολία περὶ τῆς σοβαρότητος τῆς νόσου του. Συντελεία τοῦτον ἠκολούθησεν ἀσθηρὰν διαίταν, ἀπέσχε τοῦ καφέ, τῶν οἴνοπνευμάτων, ἔπαισε νὰ παρατηρῆ τὴν γυναικάς, ἤρχισε νὰ κατακλίνεται ἐνωρίαια. Ἐγκατέλειπε τὸ διαμερισμὸν του καὶ ἐνωρίαιον ἐν ἰσόγειον, ὅπως μὴ ἔχη νὰ ἀνέλθῃ βαθμίδας καὶ ὀρόφους. Ἐν ἐνὶ λόγῳ, ὅπως παρατίθη τὴν ζωὴν του, ἔπαισε νὰ ζῆ πραγματικῶς. Αἱ ἑκατὸν ἑβδομήκοντα πέντε χιλιάδες φράγκων ἐκοιμῶντο πάντοτε ἐν τῶ βῆθι τοῦ κοινοριώδους κτιρίου.

Ὅτε ἀνελογίζετο τὴν ἀνωφελεῆ ταύτην κλοπὴν, ὁ Πέτρος Μπουρσιέ κατηρᾶτο τὴν τύχην, ἥτις εἶχε προσφέρει αὐτῶ τὴν εὐκαιρίαν, ἀκριβῶς εἰς τὴν στιγμήν, καθ' ἣν δὲν τῶ ἦτο πλέον δυνατὸν νὰ ἐπωφεληθῆ αὐτῆς. Τῶ ἐπειρέπετο πράγματι νὰ ἀναλάβῃ εὐρείας ἐπιχειρήσεις, νὰ ἀναμιχθῆ εἰς πολυπλόκους καὶ τυχερὰς ὑποθέσεις μετ' αὐτὴν τὴν ἀνάτοιον νόσον, ἥτις τῶ ἐπέβαλε ν' ἀποφεύγῃ πᾶσαν κόπωσην; Καὶ πρὸς τί, ἄλλως τε, νὰ συγκρατήσῃ περιορισίαν, νὰ συσσωρεύσῃ θησαυρούς, ἀφοῦ τῶ ἦτο ἀπηγορευμένον νὰ ἀπολαύσῃ αὐτῶν;

Ἐξηκολούθει λοιπὸν ἐκπληρῶν μετὰ τῆς αὐτῆς ἀπερεγκλίτου ἀκριβείας τὰ ὡς ταμίον ἤδη καθήκοντά του, διότι ἐφοβεῖτο μὴ ἡ μεταλλαγὴ τῶν ἔξεών του τῶ ἀποβῆ ὀλιθυρία. Ἡ μονομερὴς καὶ ἀπαύσιως καταδικῶκουσα αὐτὸν ἰδέα τὸν ἔκαμε νὰ χάσῃ τὴν ὄρεξιν, τὸν ἔπαισε. Καίτοι εὐερέθιστος, μελαγχολικός, καὶ μετέπεσεν εἰς τὴν νευρασθένειαν.

III

Πρωτὰν τινὰ ἡ θνηρωτός του τὸν εὔρεν ἀπηγορευμένον ἐν τῶ δωματίῳ του.

Ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀφρικανικῆς Τραπεζῆς δὲν ἤξευρε διὰ τί μᾶλλον νὰ ἐκπλαγῆ, διὰ τὴν

αὐτοχειρίαν τοῦ ταμίον του. Ἡ δὲ διὰ τὸ εὔρημα, κατὰ τὴν ἀποσφράγιση, τῶν ἑκατὸν ἑβδομήκοντα πέντε χιλιάδων φράγκων. Ἐμνείνεσε μέρος τῆς ἀληθείας, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐξηγήσῃ τὰ ἐλατήρια, κλοπῆς. Ἐξ ἧς ὁ ἀδιοργῶς οὐδὲν εἶχεν ὀφιλῆθῆ.

Ἐξίτηι τὴν περὶ τοῦτον γνώμην τοῦ φίλου του, ὅστις ἦτο συνάμα καὶ ἰατρός του, καὶ ὑπῆρξε τοιοῦτος καὶ τοῦ Ἀντίλλ, ὅτι οὗτος ἀνέκραξε πλήρῳ τὸ μέσωπόν του.

— Τώρα καταλαμβάνω τί συνέβη! Ἐγὼ εἶμαι, ὅστις χωρὶς νὰ τὸ θέλω τὴν ἠμποδίσαι νὰ ἐπωφεληθῆ τοῦ κακουργήματός σου! Φοβούμενος μὴ παρεκτραπῆ εἰς ἀκολασίας, ὅπως ὁ Ἀντίλλ τῶ ἀπηγόρασα ἀσθηρῶς τὰς καταχρήσεις! . . .

— Ναί, ἀλλὰ τὸ καρδιακόν του νόσημα; . . .

— Ἐλαφρότατον! Ἡδύνατο νὰ ζῆσῃ μ' αὐτὸ ἕως ἑκατὸν ἔτη!

H.

ΠΑΡΑΜΥΘΙ

Μιά φορά κ' ἔνα καιρό,
Εἰς τὸν κόσμον αὐτὸ τὸν πλάνο
Μιά καρδιά ἐβγήκε, φίλοι
Γιὰ νὰ κάμῃ τὸν ζητιάνο.
Ἐκρυσσε παλιὰ τὸσα
Καὶ καλύβες ἀχρύνειες
Μέγαρα χρυσοτυμμένα
Καὶ γωνίαις λησιμονημένας
Ἐτρεχε ἔρημος καὶ ἔρηνη
Εἰς τὸν κόσμον τὸν ἐπάνω
Κ' ἔλεγε ἀπηλπισμένη
— Γιατί κάμνω τὸν ζητιάνο;
Τὶ γυρεύω μοναχὴ μου
Τὶ σπαράζω εἰς τὸν πόνο
Τὶ ποθῶ σ' αὐτὸ τὸν κόσμο;
Γιατί τρέχω ἀπηλπισμένη
Μὲ τὸν πόνο μου καὶ μόνο;

Κ' ἔτρεχε ἔτρεχε ὦ φίλοι
Μὲ λυγομέν' ἀνασασμό
Μὴ λυμασμένα χεῖλη
.....

— Ποῦ τρέχεις τῆς ἐφώνασε
Μιά ἄλλη μετ' ἀγάπη
— Τρέχω νὰ εὔρω γιαντιὰ
Εἰς τὰ πολλὰ μου πάθη
Ἐστὴ σκοτεινιά μ' ἀστροφειγία
Ἀπάνεμο ἴστων πόνο
Γιατὶ εἶμαι ἔρημη ὄρφανή
Κ' ἔχω γιὰ μύθη συντροφιά
Τὸν σπαραγμὸ μου μόνο.
— Ἐλα μαζί νὰ ἐξωμῶμεν
Τῆς λέγει πονεμένη
— Μὴ μοῦ σπαράξῃς μοναχὴ
Ἀγάπη μου χαμένη

Σφυκτὰ ἀγκαλιαστήκανε
Μ' ἀγάπη καὶ μετὰ πόνο
Κ' εὔρε τὴν παγγηγορίαν
Ἐστὸν ἔρωτα τῆς μόνο.

ΣΟΦΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

Ἐν τῶ ζωολογικῷ κήπῳ εἰς μικρὸς μπεμπές, λέγει εἰς τὴν μητέρα του, δεικνύων ἕνα ἑλέφαντα.
— Κύριε, μαμά, αὐτὸ τὸ ζῷον. . . Κρέμεται ἕνα φεῖδι ἀπὸ τὸ κεφάλι του! . . .

X

Ὁ κύριος Κ. ἐξερχόμενος τῆς οἰκίας του, λέγει πρὸς τὴν τετρακτῆ κόρην του, βλέπων τὸ μέγα ἐκκρεμῆς.
— Λοιπόν, Τουλία, σὲ μία ὥρα θὰ ἔλθετε μετὰ τὴ μαμά εἰς τὸ Ζαχαροπλαστεῖον τοῦ Ζακπείου νὰ μ' εὔρετε.

— Ὅχι μὲ αὐτὸ τὸ ρωλεὶ ποῦ ἔχει μεγάλες ὠρες! . . . Κυττάξτε τὸ μικρὸ τῆς μαμάς! . . .

X

Σκέψις γραφίδος.

— Δεσποινίς = Ἐπιστολὴ σταλεῖσα.

— Γυνὴ ὑπανδρος = Ἐπιστολὴ φθάσασα εἰς τὴν διεθυσίν τῆς.

— Γερωντοκόρη = Ἐπιστολὴ λησμονηθεῖσα εἰς τὸ ταχυδρομεῖον.

X

Εἰς τὴν Ν. Ἀγοράν.

— Ἡ συναγρίδα ποῦ μοῦδωτες χθὲς ἦτανε μπαγιάτικη. . .

— Δὲν φταίγω ἐγώ. Σᾶς ἔλεγα ἀπὸ τρεῖς μέρες νὰ τὴν πάρτετε, καὶ μόλις χθὲς σείς τὴν ἀγοράσατε. . .

Ἐ! . . .

X

Παιδικὴ ἀφέλεια.

Ὁ Τοτὸς τρέχει εἰς τὴν κρουσθεῖσαν ἐξώθυραν.

— Τοτὸ, ἐπάνω εἶνε ὁ μπαμπᾶς σου;

— Ὅχι, κύριε Κωστῆ, ἐμάλωσε μετὰ τὴ μαμά καὶ ἐβγήκε.

X

Μεταξὺ μικρῶν ποδηλατιστῶν, τοῦ λόγου ἐλθόντος ἐπὶ τῶν πρωτοπλάστων ἀνθρώπων.

— Ἄν ὁ Ἀδάμ εἶχε ποδήλατον, εἶπεν εἰς μικρὸς, θὰν θὰ τὸν ἐβθκεν ὁ Θεός, διὰ νὰ τοῦ κόψῃ μίαν πλευρά!

X

Εἰς τὴν λέσχην δύο κύριοι παίζουσι ἐπιμόνωσ πρὸ μιᾶς ὥρας. Ὁ εἰς τούτων ἀδιακόπως χάνων, τέλος ἐγείρεται θυμωθὴς, καὶ ἀνυπακούων:

— Ἡθίλα νὰ ἤξευρα διατὶ κερδίζεις; ἔλω σύ! . . .

— Ἀπλούστατον, ἀπεκρίθη ὁ κερδίζων γελῶν, φαίνεται ὅτι κερδίζω, διότι σὺ χάνεις συνεχῶς!

X

Ὁ Σανκουλὸς ἠθέλησε νὰ πειράξῃ τὸν Μυριανθούσην.

Σανκουλὸς. Καὶ πόσο θέλω διὰ νὰ πῶ ἀπ' ἐδῶ ἕως τὸ Μυροῦσι μετὰ τὰ πόδια;

— Μυριανθούσης. Δύο ὥρας.

— Σανκουλὸς. Καὶ διὰ νὰ ἐπιστρέψω ἀπ' ἐκεῖ;

— Ἐ! μὰ τότε θὰ ρωτήσης ἕνα Μαρουσιώτη.

Ὁ κύριος Ψυχόπουλος ὀλίγον γνωστὸς τοῦ Ὑπουργοῦ κ. Σ. ἀνακρίνει ἔξω τῆς θύρας τοῦ ὑπουργικοῦ γραφείου, ζητῶν κατάλληλον στιγμήν, ἵνα τοῦ ὁμιλήσῃ διὰ τινὰ ὑπόθεσιν του. Αἰφνης ἀνοίγεται ἡ θύρα καὶ ἐξερχεται ὁ κ. Ὑπουργός, ὅστις ἐπὶ τῆ θέα αὐτοῦ λέγει.

— Ἄ! κύριε, Ψυχόπουλε, θὰ ἐκρωτάτε ἐδῶ τὸσων ὥραν.

Καὶ ὁ κ. Ψυχόπουλος ζαλισμένος ἀπαντᾷ.

— Ἐλαβα ἤδη τὴν τιμὴν, ἐξοχώτατε!

X

Ὁ χονδροπεπὴς κ. Χ. ἦτο προσκεκλημένος εἰς γεῦμα παρὰ τινι φίλῳ του, ὅτε μετὰ τὸ πέρας τούτου ἡ θυγάτηρ τοῦ ἀμφοτέρωνος καθήσασα εἰς τὸ κλειδοκώμαλον ἐπαίξε διάφορα τεμάχια ἀδουσα.

Ὁ κύριος Χ. ὅμως διηνεκῶς ἠθέλει νὰ ὁμιλή. Τότε ὀργισθεῖσα ἡ οἰκοδέσποινα εἶπε μετὰ τρόπον εἴρονα.

— Κύριε Χ, μήπως σᾶς ἐνοχλεῖ ἡ κόρη μου;

— Ἄ! ἔχι, κυρία μου, ἀπήντησεν ἀφελῶς, δὲν με πειράζει, ἄς παίξῃ! . . .

X

Ὁ μικρὸς Νίκος ἀγρυπνεῖ ἐν τινι ἐσπερινῇ συναναστροφῇ ἐν τῇ οἰκίᾳ του.

— Νίκο, τοῦ λέγει ἡ μαμά του, πρέπει πλέον νὰ πλαγιάσῃς. Δὲν βλέπεις τὰ μικρά μας κοτόπουλα πῶς πηγαινῶν νὰ πλαγιάσουν μόλις νυκτώσῃ;

— Ναί, μαμά, ἀλλὰ πηγαινῶν μαζὺ καὶ ἡ μαμά τους, ἡ κόττα! . . .

ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ

Πᾶμε νὰ δοῦμε πάλι τὸ φθινόπωρον ποῦ ἀγέλαστο προβαίνει ἀγάλια, ἀγάλια καὶ εἶχει τὴ γλωμάδα καὶ τὴ θλίψη του στοὺς κήπους, στὰ βουνά, τὰ περιγιάλια.

Πᾶμε νὰ δοῦμε πάλι πῶς ἐθόλωσαν ἀπ' τὴ βροχὴ τὰ γάρφαρα ποτάμια πῶς τρίξουν στὰ πλευρά των καὶ ἀνταρτίζονται ἢ καλαμιές καὶ τὰ ξερά καλάμια.

Πᾶμε νὰ δοῦμε πάλι πῶς ἀπόμειναν σὲν σκελετοὶ τὰ δένδρα ποῦ ρημάζουσι καὶ πῶς σκορποῦν κατάμακα τὰ φύλλα των καὶ πῶς τῆς γῆς τὸ σάβανο ἐτοιμάζουσι.

Πᾶμε νὰ δοῦμε πάλι τ' ἀνθολοῦλουδα πῶς ξεφυγοῦν γλωμά καὶ ἀποσταμένα, καὶ πῶς ψυχρὴ καὶ ἀσθενικὴ καὶ ἀδύνατη τὴ μυρωδιὰ του πνίγει τὸ καθέναν.

Πᾶμε νὰ τραγουδήσω τὴν ἀγάπην μας ποῦ μόνη αὐτὴ στὸν κόσμο, αὐτὴ μοναχὴ ποτὲ τις δὲν ἐγνώριζε φθινόπωρον, φθινόπωρον ποτὲ τῆς δὲν θὲ νᾶχη!

Σεπτέμβριος 1904.

I. ΠΟΛΕΜΗΣ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

49. Μαγεική εικόν.

Πού εύρίσκεται η θυγάτηρ τῆς κυρίας ;

30. Αἶνιγμα.

Ἐάν, φίλε μου προσθήσης
μιά μικρὴ ἀντωνυμία
σ' ἕνα φθόγγο μουσικὸ
θὰ ἐξέλθῃ μία λέξις
ἧς ἡ παντοδυναμία
εἶνε πρᾶγμα φυσικόν.

31. Γρῆφος.

Δά—Δά—Δά ἦν ἕως Λα Γ (ρώ) Ἐ ἴει.

32. Γρῆφος.

(Πι—άλφα) τηρί ἴος Κέα Γῆ ὄν πνέει Μα.

33. Γρῆφος.

Ψ λο Σ ΤΑ χῆρα

34. Μετάθεσις συμφώνων.

Μ ε π υ ν α — Θ ο σ ε ο

35. Φέρσην — Μύρσην.

Φυσαίτιον — βρεσθές

Κισσός

ΛΥΣΕΙΣ ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΝ 7 ΤΕΥΧΟΥΣ

28. Ἀνατρεπομένης τῆς εἰκόνας ἐπὶ τῶν αὐτῶν προσώπων.—29. Οὐρά-Ν-ἔς = Οὐρανός.—30. Φάρις.—31. Ἡ Φύσις εἶναι περιοδικόν.—32. (1) Λέγε ὀλίγα (2) νόμοις πείθου.—33. Βῶλος, Μῆλος Πύλος, Δῆλος, Μῶλος.—34. Ὁ 1ος 53, ὁ 2ος 153, καὶ ὁ 3ος 253. Τὸ ὅλον 459. Διότι ὁ 2ος ἔλαβε ὄσα ὁ 1ος καὶ 100 ἐπὶ πλέον, ὁ δὲ 3ος ὄσα ὁ 1ος καὶ 200 ἐπὶ πλέον, ἐπομένος ὁ 2ος καὶ 3ος ἑμοῦ ἔλαβον ὄσα ὄσα ὁ 1ος καὶ ἀκόμη 300. Ἀφοῦ δὲ τὸ ὅλικόν ποσόν τὸ ὅποιον ἔλαβον οἱ 2ος καὶ 3ος ἦσαν 405 ὄρχ. ἂν ἀφαιρέσωμεν ἐξ αὐτῶν τὰς 300 θὰ μείνωσιν 105 ὄρχ. αἵτινες εἶνε τὸ διπλάσιον ποσόν τοῦ ληφθέντος ὑπὸ τοῦ 1ου. Ἄρα ὁ 1ος ἔλαβε ὄρχ. 53.

ΛΥΤΑΙ. Στ. Ν. Νικολαΐδης ἐκ Βόλου, 1 (τοῦ προβλήματος).—Μ. Ρώσος ἐκ Πειραιῶς 5.—Γαλιανὴ Ἑλληνίς ἐξ Ἀθηνῶν 8.—Θρ. Παντελάκης ἐξ Ἀθηνῶν 4.—Μ. Ρώσος ἐκ Πειραιῶς 3.—Ροβερπιέρος ἐκ Πειραιῶς 6.—Ρωμαῖος ἐξ Ἀθηνῶν 2.—Εὐφρ. Μαρίκου ἐξ Πειραιῶς 2.—

«Σύστημα συνταγματικοῦ δικαίου καὶ Γενικοῦ δημοσίου δικαίου». Ὑπὸ Ν. Σαριπόλου Ἀθήνησι, τόμος Α'. 1903, β'. 1904. Εἰς τὸν κόσμον τῶν ἐπιστημόνων τῶν τε ἡμετέρων καὶ τῶν ξένων, τὸ ὄνομα τοῦ κ. Σαριπόλου εἶνε λίαν γνωστὸν ἐκ τῶν περιφήμων ἔργων καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς δράσεως πατρὸς τε καὶ υἱοῦ. Ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἀνωτέρω βιβλίου κ. Ν. Ν. Σαριπόλος, ὁ καταλλήλστατος διὰ τὴν ἔδραν τοῦ Συνταγματικοῦ δικαίου, διδάσκει ἤδη τοῦτο ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ἀπορροφῶν τὴν προσοχὴν τῶν ἀκροατῶν του. Εἶνε ἤδη νεώτατος, τέλειος ἐπιστήμων, ἐμβριθῆς συγγραφεὺς, δαφνηφόρος καὶ διδάκτωρ τοῦ Δικαίου τοῦ ἐν Παρισίῳ Πανεπιστημίου, τιτουλῶχος τῆς ἐν Παρισίῳ «Πρακτικῆς σχολῆς τῶν ὑψηλῶν σπουδῶν» καὶ ὡς καὶ ἐκ τῶν πραγμάτων φαίνεται, θέλει ἀφήσει μέγα ὄνομα ἐν τῇ ἐπιστήμῃ τοῦ Δικαίου. Ἐν τῷ διεθνῇ διαγωνισμῷ τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων τοῦ 1900, τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Ν. Σαριπόλου ὑπόβληθὲν δίτομον ἔργον «La Democratie et l' election proportionnelle» ἐβραβεύθη διὰ τοῦ πρώτου χρυσοῦ μεταλλίου τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας τῆς Γαλλίας καὶ διὰ λίαν κολακευτικῶν λόγων ἐπληρέθη ὑπὸ τῶν ἐξοχότερων νομικῶν τῆς ἑσπερίας, πρὸς τιμὴν τοῦ τε συγγραφέως καὶ τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ ἐσχάτως ἐκδοθεὶς εἰς δύο τεύχη τόμος τοῦ «Συνταγματικοῦ Δικαίου» εἶνε ἔργον, ὅπερ ἤθελε ζηλεύση ἡ πολυχρόνιος πείρα καὶ τοῦ μᾶλλον πρεσβύτου καθηγητοῦ ἀποτελεῖ δὲ τὸν Α' τόμον, ἔργου τριτόμου, ἀριεσούμενον εἰς τὴν μελέτην τῶν ἱστορικῶν πηγῶν τοῦ Συνταγματικοῦ δικαίου. Ὁ δευτέρος τόμος θέλει ἀπερροβῆ εἰς τὴν καθαρῶς νομικὴν μελέτην τῶν ἀρχῶν τοῦ γενικοῦ δημοσίου δικαίου, τῶν ἀποτελουσῶν τὸ allgemeines staatsrecht. Ὁ δὲ τρίτος τόμος θ' ἀποτελῇ ἐφαρμογὴν τῶν κεκτημένων γνώσεων καὶ ἀρχῶν εἰς τοὺς ἡμετέρους συνταγματικούς θεσμούς, ὧν ἡ κατανόησις ὑπὸ τε νομικὴν καὶ πολιτειολογικὴν ἔποψιν θὰ ἔχη κατ' ὀλοκληρίαν παρασκευασθῆ διὰ τῶν δύο προηγουμένων τόμων.

ἘΘΝΙΚΗ ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ, ὑπὸ Νικολ. Βάγια. Ἐλάδομεν ἐν τεύχῳ φιλοκάλως τετυπωμένον ἐκ 48 σελίδων, φέρον τὸς ἀνωτέρω τίτλον καὶ πολλὰς καλλιτεχνικὰς εἰκόνας, ὧν πρωτεύει ἕξοχος τοιαύτη τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἡμῶν.

Ἡ Ἐθνικὴ Κατήχησις, ὡς γνωστὸν, ἐσχάτως ἐνεκρίθη μετὰ πατάγου, ὅπως εἰσαχθῆ ἐν τοῖς δημοτικαῖς σχολαῖς, σκοπὸς δὲ ταύτης κατὰ τὰ προλεγόμενα τοῦ συγγραφέως τοῦ βιβλίου τούτου εἶνε: «Γνωρίζουσα εἰς τοὺς Ἑλληνοπαῖδας καὶ πάντα Ἑλληνα τὴν ἐξέχουσαν ὑπέροχον εἰς δόξαν καὶ φυσικὸν κάλλος Πατρίδα μας, νὰ γεννήσῃ ἐν αὐτοῖς τὴν ἐθνικὴν υπερφάνειαν, τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν πεποίθησιν εἰς μελλούσας δάφνας».

Ὁ κ. Βάγιας εἶνε γνωστός, ὡς ἐμβριθῆς συγγραφεὺς καὶ ἄλλων βιβλίων, μετὰ ζήλου μεγάλου ἐπιιδόμενος εἰς τὴν διάπλασιν τῶν τέκνων τῆς Ἑλλάδος, ἅτινα τῷ ἐμπιστεύεται ἡ πολιτεία.

Τιμὴ τοῦ βιβλίου λεπτὰ 40. Ἐκδότης Ἰωάννης Κολλάρος, Βιβλιοπωλεῖον «Ἐστία».

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΟΣ

ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ ΕΝΑΝΤΙ ΦΑΡΜ. ΚΡΙΝΟΥ